

Brüssel, 29. jaanuar 2020
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2018/0178 (COD)

5487/20
ADD 1

EF 5
ECOFIN 30
CODEC 41
ENV 33
SUSTDEV 6

I/A-PUNKTI MÄRKUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Alaliste esindajate komitee / nõukogu
Komisjoni dok nr:	COM (2018) 353 final
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse kestlike investeeringute soodustamise raamistik – Poliitiline kokkulepe

Delegatsioonidele edastatakse eespool nimetatud seadusandliku ettepaneku konsolideeritud tekst, milles nõukogu ja parlament on omavahel kokku leppinud.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega kehtestatakse kestlike investeeringute soodustamise raamistik ja muudetakse
määrust 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist
finantsteenuste sektoris**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liidu lepingu artikli 3 lõike 3 eesmärk on luua siseturg, mis töötab Euroopa kestliku arengu heaks, mille aluseks on muu hulgas tasakaalustatud majanduskasv ning kõrgetasemeline keskkonnakaitse ja keskkonna kvaliteedi parandamine.

¹ ELT C 62, 15.2.2019, lk 103.

(2) 25. septembril 2015 võttis ÜRO Peaassamblee vastu uue üleilmse kestliku arengu raamistiku – kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 –,² mille keskmes on kestliku arengu eesmärgid, mis hõlmavad kestlikkuse kolme sammast: keskkonnaalast, sotsiaalvaldkonna ja majanduse juhtimist. Komisjoni 22. novembri 2016. aasta teatises „Euroopa jätkusuutliku tuleviku järgmised sammud“³ seostatakse kestliku arengu eesmärgid liidu poliitikaraamistikuga, tagamaks et kõigi liidu meetmete ja poliitiliste algatuste puhul arvestatakse liidus ja mujal maailmas kestliku arengu eesmärkidega juba algjärgus. Euroopa Liidu Nõukogu kinnitas oma 20. juuni 2017. aasta järeldustes⁴ liidu ja liikmesriikide kindlat tahet rakendada kestliku arengu tegevuskava 2030 täielikult, sidusalt, ulatuslikult, integreeritult ja tõhusalt ning tihedas koostöös partnerite ja muude sidusrühmadega. 11. detsembril 2019 avaldas Euroopa Komisjon teatise „Euroopa roheline kokkulepe“.

(3) 2016. aastal sõlmis nõukogu liidu nimel Pariisi kokkuleppe⁵. Pariisi kokkuleppe artikli 2 lõike 1 punktis c seatakse eesmärgiks tugevdada kliimamuutustega seotud meetmeid, muu hulgas pannes rahastusvood liikuma selliselt, et need soodustaks vähest kasvuhoonegaaside heidet ja kliimamuutuste suhtes vastupanuvõimelist arengut. Sellega seoses võttis Euroopa Ülemkogu 12. detsembril 2019 vastu järeldused kliimamuutuste kohta. Seda silmas pidades on käesolev määrus oluline samm, et saavutada 2050. aastaks ELi kliimanetraalsus.

(4) Kestlikkus ja üleminek turvalisele, kliimanetraalsele ning kliimamuutuste suhtes vastupanuvõimelisele ja ressursitõhusamale ringmajandusele on võtmetähtsusega liidu majanduse pikaajalise konkurentsivõime tagamiseks. Kestlikkus on kaua olnud Euroopa Liidu jaoks kesksel kohal ja ka aluslepingutes rõhutatakse selle sotsiaalset ja keskkonnamõõdet.

² „Muudame maailma“ – kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 (ÜRO, 2015), kättesaadav aadressil <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

³ COM(2016) 739 final.

⁴ DEVGEN 139, ONU 83, ENV 624.

⁵ Nõukogu 5. oktoobri 2016. aasta otsus (EL) 2016/1841 Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppe Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta (ELT L 282, 19.10.2016, lk 4).

(5) 2016. aasta detsembris andis komisjon kõrgetasemelisele eksperdirühmale volituse töötada välja üleüldine ja terviklik liidu kestliku rahastuse strateegia. Kõrgetasemelise eksperdirühma 31. jaanuaril 2018 avaldatud aruandes⁶ kutsutakse üles kehtestama liidu tasandil tehniliselt töökindla klassifitseerimissüsteemi, et tuua selgust sellesse, millised tegevusalad on „rohelised“ või „kestlikud“, alustades kliimamuutuste leevendamisest.

(6) 2018. aasta märtsis avaldas komisjon oma tegevuskava „Jätkusuutliku majanduskasvu rahastamine“,⁷ milles pandi paika kõrgelennuline ja põhjalik kestliku rahastuse strateegia. Üks kõnealuses tegevuskavas sätestatud eesmärged on suunata kapitalivood ümber kestlikesse investeeringutesse, et saavutada kestlik ja kaasav majanduskasv. Ühtse kestlike tegevusalade klassifikatsioonisüsteemi kehtestamine on kõige olulisem ja kiireloomulisem tegevuskavas ette nähtud meede. Tegevuskavas tunnistatakse, et kapitalivoogude ümbersuunamine kestlikumatesse tegevusaladesse peab tuginema ühisele ja terviklikule arusaamale tegevusalade ja investeeringute keskkonnakestlikkusest. Esimese sammuna peaksid selged juhised keskkonnaeesmärkide saavutamisse panustavaks liigitatavate tegevusalade kohta võimaldama investoritel selgust saada selles, millistest investeeringutest rahastatakse keskkonnakestlikke majandustegevusalasid. Hiljem võib välja töötada lisajuhised tegevusalade kohta, mis panustavad muude kestlikkuseesmärkide, sealhulgas sotsiaalsete eesmärkide saavutamisse.

⁶ ELi kestliku rahastuse kõrgetasemelise eksperdirühma lõpparuanne „Financing a Sustainable European Economy“, kättesaadav aadressil:

https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/180131-sustainable-finance-final-report_en.pdf.

⁷ COM(2018) 97 final.

(6a) Arvestades üleilmsete keskkonnaprobleemide süsteemset iseloomu, on vaja süsteemset ja tulevikku suunatud lähenemisviisi keskkonnakestlikkusele, käsitledes kasvavaid negatiivseid suundumusi, nagu kliimamuutused, elurikkuse vähenemine, üleilmne ressursside ülekasutus, uute ohtude ilmumine, mis on muu hulgas seotud ohtlike kemikaalide ja nende kombineeritud mõjuga, toidunappus, osoonikihi kahanemine, ookeanide hapestumine, mageveevarude ammendamine ja maakasutuse muutus.

(7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses nr 1386/2013/EL⁸ kutsutakse üles kaasama rohkem erasektori vahendeid keskkonna ja kliimaga seotud kulutuste rahastamiseks, eelkõige selliste stiimulite ja meetodite kehtestamise kaudu, mis ergutavad ettevõtjaid mõõtma oma ettevõtte keskkonnakulusid ja keskkonnateenuste kasutamisest saadavat kasumit.

(8) Kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks liidus on vaja kapitalivood suunata kestlikesse investeeringutesse. Tähtis on kasutada nende eesmärkide saavutamiseks täielikult kõiki siseturu võimalusi ja tagada, et kestlikesse investeeringutesse suunatud kapitalivood ei oleks siseturul häiritud.

(8a) Probleemide ulatuse tõttu ning tegevusetusega või hilinevad tegevusega seotud kulude suuruse tõttu peaks finantssüsteem järk-järgult liikuma majanduse kestlikul alusel toimimise toetamise suunas. Selleks tuleb kestlikku rahastust süvalaiendada ning samuti on vaja kaaluda finantstoodete ja -teenuste kestlikkuse mõju.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta otsus nr 1386/2013/EL, milles käsitletakse liidu üldist keskkonnaalast tegevusprogrammi aastani 2020 „Hea elu maakera võimaluste piires“ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 171).

(9) Keskkonnakestlike eesmärgi taotlevate finantstoodete pakkumine on tõhus viis suunata erainvesteeringuid kestlikesse tegevusaladesse. Finantstoodete või äriühingu võlakirjade turustamist keskkonnakestlike investeeringutena käsitlevate riiklike nõuete, sealhulgas liikmesriikide ja liidu poolt asjaomastele turuosalistele riikliku märgise kasutamiseks kehtestataivate nõuete eesmärk on suurendada investorite usaldust ja nende teadlikkust keskkonnamõjust, tagada nähtavus ja tegelda „rohepesu“ puudutavate muredega. „Rohepesu“ tähendab tava, mille kohaselt turustatakse finantstoodet keskkonnasõbralikuna, et saada ebaõiglane konkurentsieelis, samas kui toode ei vasta tegelikult kõige põhilisematele keskkonnastandarditele. Praeguseks on mõnes liikmesriigis märgistussüsteem juba olemas. Need olemasolevad süsteemid põhinevad erinevatel keskkonnakestlike majandustegevusalade klassifitseerimise taksonoomiatel. Pariisi kokkuleppe alusel ja liidu tasandil võetud poliitilisi kohustusi arvestades on tõenäoline, et üha enam liikmesriike kehtestab finantsturu osaliste või emitentide suhtes märgistussüsteemi või muud nõuded finantstoodete või äriühingu võlakirjade turustamiseks keskkonnakestlike toodetena. Seda tehes peaksid liikmesriigid investeeringute kestlikuks liigitamisel kasutama oma riiklike taksonoomiaid. Kui kõnealused riiklikud nõuded lähtuvad erinevatest majandustegevusalade keskkonnakestlikuks liigitamise kriteeriumidest, siis vähendab see investorite huvi piiriüleste investeeringute vastu, sest neil on raske erinevaid investeerimisvõimalusi omavahel võrrelda. Lisaks peaksid ettevõtjad, kes soovivad meelitada ligi investeeringuid kogu liidu territooriumilt, vastama sellisel juhul eri liikmesriikides erinevatele kriteeriumidele, et nende tegevusalad saaks liigitada keskkonnakestlikuks selliste eri märgiste saamise eesmärgil. Ühetaoliste kriteeriumide puudumine suurendab seega kulusid ja avaldab ettevõtjatele märkimisväärset negatiivset mõju, takistades juurdepääsu piiriülestele kapitaliturgudele kestlike investeeringute tegemiseks.

Kriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, kas majandustegevusala on keskkonnakestlik, peaksid olema liidu tasandil ühtlustatud, et kõrvaldada siseturu toimimist ja kestlike projektide jaoks rahaliste vahendite hankimist takistavad tõkked ning hoida ära nende teke tulevikus. Sellise ühtlustamise tulemusena on ettevõtjatel lihtsam saada oma keskkonnakestlike tegevusalade jaoks piiriülest rahastust, sest nende majandustegevusalasid saab võrrelda ühtsete kriteeriumide alusel, pidades silmas nende valimist keskkonnakestlike investeeringute alusvaraks. Seetõttu soodustab see piirülest investeeringute ligimeelitamist liidu piires.

(10) Kui finantsturu osalised ei selgita investoritele, kuidas tegevusalad, millesse nad investeerivad, panustavad keskkonnamärgide saavutamisse, või kui nad kasutavad selgituses „keskkonnakestliku“ majandustegevusala mõistet eri tähendustes, võivad investorid pidada kõigi erinevate finantstoodete kontrollimist ja võrdlemist ebaproportsionaalselt koormavaks. On leitud, et see muudab keskkonnakestlikesse finantstoodetesse investeerimise investorite jaoks ebaatraktiivseks. Lisaks avaldab investorite usalduse puudumine tuntavalt kahjulikku mõju kestlike investeeringute turule. Peale selle on ilmnenu, et riiklikud nõuded või turupõhised algatused, millega püütakse seda probleemi lahendada riigi piires, killustavad siseturgu. Kui finantsturu osalised avalikustavad, kuidas ja millises ulatuses vastavad nende pakutavad keskkonnakestlikud finantstooted tegelikult käesoleva määruse kohastele keskkonnakestliku majandustegevusala kriteeriumidele, ning kui nad kasutavad nimetatud avalikustamisel kogu liidus ühiseid kriteeriume, aitab see investoritel investeerimisvõimalusi piiriüleselt võrrelda ning motiveerib investeerimisobjektiks olevaid äriühinguid oma ärimudeleid kestlikumaks muutma. Pealegi investeerivad investorid siis keskkonnakestlikesse finantstoodetesse kogu liidus suurema kindlustundega, parandades sellega siseturu toimimist.

(11) Et kõrvaldada olemasolevad siseturu toimimise tõkked ja hoida ära nende teke tulevikus, tuleks liikmesriikidelt ja liidult nõuda keskkonnakestliku investeeringu mõiste kasutamist ühes ja samas tähenduses, kui nad kehtestavad finantsturu osaliste või emitentide suhtes riigi ja liidu tasandil nõudeid finantstoodete või äriühingu võlakirjade keskkonnakestlikena turustatavate toodetena märgistamiseks. Käesoleva määruse sätteid, mis käsitlevad sertifikaatidel põhinevaid maksusoodustuskavasid, mis on olemas enne käesoleva määruse jõustumist, ei piira liidu ja liikmesriikide pädevust seoses maksusätetega, nagu on sätestatud aluslepingutes.

(12) Keskkonnakestlike majandustegevusalade kriteeriumide kehtestamine võib julgustada ettevõtjaid, keda käesolev määrus ei hõlma, avaldama oma veebisaidil ja avalikustama vabatahtlikult teabe oma keskkonnakestlike tegevusalade kohta. See teave mitte ainult ei aita finantsturu osalistel ja teistel asjaomastel osalistel hõlpsasti kindlaks teha, millised ettevõtjad tegutsevad keskkonnakestlikel majandustegevusaladel, vaid aitavad neil ettevõtjatel ka oma keskkonnakestlike tegevusalade jaoks rahastust hankida.

(13) Liidu keskkonnakestlike majandustegevusalade klassifikaator peaks võimaldama töötada välja liidu tulevase kestlikku rahastust toetava poliitika, sealhulgas kogu liitu hõlmavad keskkonnakestlike finantstoodete standardid, samuti peaks see võimaldama vajaduse korral kehtestada märgised, mis kinnitavad ametlikult vastavust nendele standarditele kogu liidus, ning olema aluseks muudele majanduslikele ja regulatiivsetele meetmetele. Tulevaste liidu õigusaktide jaoks, mille eesmärk on soodustada investeeringute ümbersuunamist keskkonnakestlikesse tegevusaladesse, on võrdlusaluseks vaja ühetaolisi õiguslikke nõudeid, mille abil määrata ühetaoliste keskkonnakestlike majandustegevusalade kriteeriumide alusel kindlaks investeeringute keskkonnakestlikkuse tase.

(14) Kestliku arengu eesmärkide saavutamisel liidus on olnud tõhusad sellised poliitilised valikud nagu Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi loomine, mis on aidanud avaliku sektori vahendite kõrval suunata kestlike investeeringute tegemisse erasektori investeeringuid. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2015/1017⁹ on Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondist rahastatavatele taristu- ja innovatsiooniprojektidele ette nähtud horisontaalne kliimainvesteeringute sihttase 40 %. Ühised majandustegevusalade kestlikkuse kriteeriumid, nende hulgas keskkonnamõju, võivad olla aluseks tulevastele samalaadsetele liidu algatustele, millega kaasatakse investeeringuid kliimaalaste või muude keskkonnanäesmärkide saavutamiseks.

(15) Vältimaks turu killustatust ja tarbijate huvide kahjustamist, mida põhjustavad lahknevad arusaamad keskkonnakestlikest majandustegevusaladest, peaksid riiklikud nõuded, mida finantsturu osalised ja emitendid peavad täitma, kui nad soovivad turustada finantstooteid või äriühingu võlakirju keskkonnakestlikena, põhinema ühetaolistel keskkonnakestlike majandustegevusalade kriteeriumidel. Kõnealuste finantsturu osaliste ja emitentide hulka kuuluvad finantsturu osalised, kes pakuvad keskkonnakestlikke finantstooteid, ja mittefinantsettevõtted, mis pakuvad keskkonnakestlikke äriühingu võlakirju.

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2396, millega muudetakse määrusi (EL) nr 1316/2013 ja (EL) 2015/1017 Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi kestuse pikendamise ning kõnealuse fondi ja Euroopa investeerimisnõustamise keskuse tehnilise täiustamise osas (ELT L 345, 27.12.2017, lk 34).

(16) Et vältida tarbijate huvide kahjustamist, peaksid finantstooteid pakkuvad fondivalitsejad ja institutsionaalsed investorid avalikustama, kuidas ja mil määral kasutatakse investeeringute keskkonnakestlikkuse kindlaksmääramiseks keskkonnakestlike majandustegevusalade kriteeriume. Avaldatud teave peaks võimaldama investoritel mõista, milline osa investeeringust rahastab keskkonnakestlikke majandustegevusalasid protsendina kõigist majandustegevusaladest, ja seega leida investeeringu keskkonnakestlikkuse tase. Kui finantstoode investeerib majandustegevusalasse, mis annab panuse keskkonnaeesmärgi saavutamisse, peaks avalikustatav teave sisaldama keskkonnaeesmärki või keskkonnaeesmärke, millesse finantstoote aluseks olev investeering panustab, ning samuti seda, kuidas ja millises ulatuses finantstoote aluseks olevad investeeringud keskkonnakestlikke majandustegevusalasid rahastavad, sealhulgas üksikasju toetavate ja üleminekutegevuste osakaalu kohta. Komisjon peaks kindlaks määrama, milline teave tuleb sel eesmärgil avalikustada. See teave peaks võimaldama riiklikel pädevatel asutustel hõlpsasti kontrollida avalikustamiskohustuse täitmist ja tagada selle kohustuse täitmine kooskõlas kohaldatava liikmesriigi õigusega. Juhul kui finantsturu osalised keskkonnakestlike investeeringute kriteeriume arvesse ei võta, peaksid nad lisama sellekohase märkuse.

(16 -a) Muu kui finantsteabe avaldamist käsitlevates komisjoni suunistes, millel on kliimaga seotud teabe avaldamist käsitlev lisa (2019/C 209/01), soovitatakse, et suurettevõtjad peaksid esitama aruande teatavate kliimavaldkonna peamiste tulemusnäitajate kohta, mis põhinevad käesoleva määrusega kehtestatud raamistikul. Investorite jaoks, kes on huvitatud äriühingutest, kelle tooted ja teenused annavad olulise panuse mõne käesolevas määruses sätestatud keskkonnaeesmärgi saavutamisse, on eelkõige kasulik teave selliste suurte mittefinantsettevõtete keskkonnakestlike majandustegevusaladega seotud käibe, kapitalikulude (CapEx) või tegevuskulude (OpEx) osakaalu kohta ning samuti teave suurtele finantsettevõtetele kohandatud peamiste tulemusnäitajate kohta. Seepärast on asjakohane nõuda kõnealustelt suurettevõtjatelt selliste peamiste tulemusnäitajate iga-aastast avaldamist ning täpsustada seda nõuet delegeeritud õigusaktides, eelkõige seoses suurte finantsettevõtjatega. Kuigi sellise nõude laiendamine väiksematele äriühingutele oleks ebaproportsionaalselt koormav, võivad viimased vabatahtlikult otsustada selle teabe avaldada.

(16a) Käesolevas määruses sätestatud avalikustamiskohustus täiendab teabe avalikustamist käsitlevaid õigusnorme, mis on sätestatud määruses 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris. Läbipaistvuse suurendamiseks ja selleks, et finantsturu osalised pakuks lõppinvestorile objektiivse võrdlusaluse selle kohta, millist osa investeeringutest kasutatakse keskkonnakestlike majandustegevusalade rahastamiseks, täiendab käesolev määrus teabe avalikustamise ja esitamise nõudeid normides, mis on sätestatud määruses 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris) ja mis käsitlevad läbipaistvust lepingueelse teabe ja perioodiliselt avalikustatava teabe ning veebisaitidel avaldatava teabe esitamisel. Määruse 2019/2088 kohaselt hõlmavad kestlikud investeeringud investeeringuid, mis taotleavad keskkonnavalaseid eesmäärke, mis muu hulgas peaks hõlmama investeeringuid „keskkonnakestlikesse majandustegevusaladesse“ käesoleva määruse tähenduses.

Kestlikud investeeringud, sealhulgas keskkonnakestlikud investeeringud, peaksid täitma määruse 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris) artikli 2 punktis 17 sõnastatud eelduse, et nad „ei kahjusta oluliselt“ ühtegi neist eesmärkidest.

Et tagada finantsturgudel kestlikkusega seotud avalikustamise usaldusväärsus, järjepidevus ja võrreldavus, tuleks käesoleva määrusega seotud avalikustamise puhul kasutada võimalikult suures ulatuses olemasolevaid kestlikkuse näitajaid, nagu on märgitud Euroopa Parlamendi 29. mai 2018. aasta algatusraportis jätkusuutliku rahanduse kohta. Sellega seoses peaksid tehnilised sõelumiskriteeriumid võimalikult suures ulatuses põhinema määruses 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris) esitatud kestlikkuse näitajatel.

(16e) Seoses selliste ettevõtjate majandustegevusaladega, kes ei ole käesoleva määruse kohaselt kohustatud teavet avaldama, võib ette tulla erandjuhte, kui finantsturu osalistel ei ole mõistlikul viisil võimalik saada asjakohast teavet, et tehnilistele sõelumiskriteeriumidele vastavust usaldusväärselt hinnata. Sellistel erandjuhtudel ning ainult selliste majandustegevusalade puhul, mille kohta ei olnud võimalik täielikku, usaldusväärset ja õigeaegset teavet saada, võivad finantsturu osalised koostada täiendavaid hinnanguid ja prognoose muudest allikatest saadud teabe põhjal. Sellised hinnangud ja prognoosid peaksid täiendama vaid piiratud hulgal konkreetseid vajaliku teabe elemente ning nendest järelduste tegemisel tuleks olla ettevaatlik. Tagamaks, et investoritele avaldatavad andmed oleksid selged ja mitte eksitavad, peaks finantsturu osalised andma selge ülevaate, mis on nende tehtud järelduste alus ning mis põhjusel tuli neil lõppinvestorile avalikustatava teabe jaoks koostada selliseid täiendavaid hinnanguid.

(17) Et vältida avalikustamiskohustusest kõrvalehoidmist, peaks see kohustus kehtima ka siis, kui pakutakse finantstooteid, mis väidetavalt edendavad keskkonnanäitajaid, sealhulgas neid, mille eesmärk on keskkonnakaitse laiemas tähenduses.

(18) Majandustegevusala keskkonnakestlikkuse kindlaksmääramiseks tuleks sätestada ammendav keskkonnaeesmärkide loetelu. Kuus keskkonnaeesmärki peaksid olema järgmised: kliimamuutuste leevendamine, kliimamuutustega kohanemine, vee ja mere elusressursside kestlik kasutamine ja kaitse, üleminek ringmajandusele, saastuse vältimine ja tõrje ning elurikkuse ja ökosüsteemide kaitse ja taastamine.

(18a) Majandustegevusala, mis aitab saavutada kliimamuutuste leevendamise eesmärki, peaks andma olulise panuse kasvuhoonegaaside heite stabiliseerimisse, vältides või vähendades kasvuhoonegaaside heidet või suurendades kasvuhoonegaaside sidumist. Selline majandustegevusala peaks olema kooskõlas Pariisi kokkuleppe kohase pikaajalise temperatuurieesmärgiga. Seda keskkonnaeesmärki tuleks tõlgendada kooskõlas asjakohaste liidu õigusaktidega, sealhulgas nõukogu direktiiviga 2009/31/EÜ, milles käsitletakse süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist.

(18aa) Majandustegevusala, mis aitab saavutada kliimamuutustega kohanemise eesmärki, peaks andma olulise panuse praeguse või tulevase kliima kahjuliku mõju vältimisse või vähendama sellele tegevusalale endale või inimestele, loodusele ja varale avalduva kahjuliku mõju riske. Seda keskkonnaeesmärki tuleks tõlgendada kooskõlas asjakohaste liidu õigusaktidega ja Sendai katastroofiohu vähendamise raamistikuga 2015–2030.

(18b) Vee ja mere elusressursside kestlikku kasutamist ja kaitset puudutavat keskkonnanäesmärki tuleks tõlgendada kooskõlas asjakohaste liidu õigusaktidega, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013¹⁰ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2000/60/EÜ,¹¹ 2006/7/EÜ,¹² 2006/118/EÜ,¹³ 2008/56/EÜ¹⁴ ja 2008/105/EÜ,¹⁵ nõukogu direktiividega 91/271/EMÜ,¹⁶ 91/676/EMÜ¹⁷ ja 98/83/EÜ,¹⁸ komisjoni otsusega (EL) 2017/848¹⁹ ning komisjoni 18. juuli 2007. aasta teatisega „Veepuuduse ja põua probleemi kohta Euroopa Liidus“, komisjoni 14. novembri 2012. aasta teatisega „Euroopa veevarude kaitsmise kava“, komisjoni 15. novembri 2012. aasta teatisega „ELi mageveepoliitika toimivuskontroll“ ning komisjoni 11. märtsi 2019. aasta teatisega „Euroopa Liidu strateegiline lähenemisviis ravimitele keskkonnas“.

-
- ¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).
- ¹¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).
- ¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. veebruari 2006. aasta direktiiv 2006/7/EÜ, mis käsitleb suplusvee kvaliteedi juhtimist ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 76/160/EMÜ (ELT L 64, 4.3.2006, lk 37).
- ¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/118/EÜ, mis käsitleb põhjavee kaitset reostuse ja seisundi halvenemise eest (ELT L 372, 27.12.2006, lk 19).
- ¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapolitiitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).
- ¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/105/EÜ, mis käsitleb keskkonnakvaliteedi standardeid veepoliitika valdkonnas ning millega muudetakse nõukogu direktiive 82/176/EMÜ, 83/513/EMÜ, 84/156/EMÜ, 84/491/EMÜ, 86/280/EMÜ ja tunnistatakse need seejärel kehtetuks ning muudetakse direktiivi 2000/60/EÜ (ELT L 348, 24.12.2008, lk 84).
- ¹⁶ Nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40).
- ¹⁷ Nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1–8).
- ¹⁸ Nõukogu 3. novembri 1998. aasta direktiiv 98/83/EÜ olmevee kvaliteedi kohta (EÜT L 330, 5.12.1998, lk 32).
- ¹⁹ Komisjoni 17. mai 2017. aasta otsus (EL) 2017/848, millega nähakse ette mereala hea keskkonnaseisundi kriteeriumid ja meetodikastandardid ning seire ja hindamise spetsifikatsioonid ja standardmeetodid ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2010/477/EL (ELT L 125, 18.5.2017, lk 43).

(18c) Ringmajandusele üleminekut puudutavat keskkonnaeesmärki tuleks tõlgendada kooskõlas asjakohaste liidu õigusaktidega, mis käsitlevad ringmajandust, jäätmeid ja kemikaale, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega (EÜ) nr 1013/2006,²⁰ nr 1907/2006²¹ ja (EL) 2019/1021,²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2008/98/EÜ,²³ 94/62/EÜ,²⁴ 2000/53/EÜ,²⁵ 2006/66/EÜ,²⁶ 2011/65/EL,²⁷ 2012/19/EL,²⁸ 2010/75/EL,²⁹ (EL) 2019/883³⁰ ja (EL) 2019/904,³¹ nõukogu direktiiviga 1999/31/EÜ,³² komisjoni määrusega (EL) nr 1357/2014,³³ komisjoni otsustega 2000/532/EÜ³⁴ ja 2014/955/EL³⁵, komisjoni 2. detsembri 2015. aasta teatisega „ELi ringmajanduse loomise tegevuskava“ ja komisjoni 16. jaanuari 2018. aasta teatisega „Euroopa strateegia plasti kohta ringmajanduses“.

-
- ²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1–98).
- ²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1–850) koos muudatustega.
- ²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1021 püsivate orgaaniliste saasteainete kohta (ELT L 169, 25.6.2019, lk 45).
- ²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).
- ²⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiiv 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 10).
- ²⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiiv 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta (EÜT L 269, 21.10.2000, lk 34).
- ²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta direktiiv 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 91/157/EMÜ (ELT L 266, 26.9.2006, lk 1).
- ²⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/65/EL teatavate ohtlike ainete kasutamise piiramise kohta elektri- ja elektroonikaseadmetes (ELT L 174, 1.7.2011, lk 88–110).
- ²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiiv 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta (ELT L 197, 24.7.2012, lk 38).
- ²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) (ELT L 334, 17.12.2010, lk 17).
- ³⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/883, milles käsitletakse sadama vastuvõtuseadmeid laevajäätmete üleandmiseks ja muudetakse direktiivi 2010/65/EL ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/59/EÜ (ELT L 151, 7.6.2019, lk 116).
- ³¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuni 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/904 teatavate plasttoodete keskkonnamõju vähendamise kohta (ELT L 155, 12.6.2019, lk 1–19).
- ³² Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/31/EÜ prügilate kohta (EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1).
- ³³ Komisjoni 18. detsembri 2014. aasta määrus (EL) nr 1357/2014, millega asendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ (mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid) III lisa (ELT L 365, 19.12.2014, lk 89).
- ³⁴ Komisjoni 3. mai 2000. aasta otsus, millega asendatakse otsus 94/3/EÜ (millega kehtestatakse jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 75/442/EMÜ artikli 1 punkti a kohaselt jäätmete nimistu) ja nõukogu otsus 94/904/EÜ (millega kehtestatakse ohtlike jäätmeid käsitleva nõukogu direktiivi 91/689/EMÜ artikli 1 lõike 4 kohaselt ohtlike jäätmete nimistu) (EÜT L 226, 6.9.2000, lk 3).
- ³⁵ Komisjoni 18. detsembri 2014. aasta otsus, millega muudetakse jäätmenimistut käsitlevat otsust 2000/532/EÜ vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2008/98/EÜ (ELT L 370, 30.12.2014, lk 44).

Majandustegevusala saab anda ringmajanduse eesmärgi saavutamisse olulise panuse mitmel viisil, sealhulgas toodete vastupidavuse, parandatavuse, uuendatavuse ja korduskasutatavuse suurendamise teel, vähendades ressursikasutust disaini ja materjalivaliku abil, soodustades hoonete puhul ja ehitussektoris uue kasutusotstarbe andmist, demonteerimist ja ümberehitamist, eelkõige selleks, et vähendada ehitusmaterjalide kasutamist ja edendada nende korduskasutamist, ning arendades „toote kui teenuse“ pakkumise ärimudeleid ja ringlusel põhinevaid väärtusahelaid, eesmärgiga säilitada toodete, komponentide ja materjalide suurim kasutusväärtus. Samuti peaks ohtlike ainete sisalduse vähendamine materjalides ja toodetes nende olelusringi kõigis etappides olema vähemalt kooskõlas liidu tasandil sätestatud ühtsete õiguslike nõuetega. Samuti saab majandustegevusala anda olulise panuse ringmajanduse eesmärgi saavutamisse, vähendades toidujäätmete teket tootmisel, töötlemisel, valmistamisel või turustamisel.

(18d) Saastuse vältimist ja tõrjet puudutavat keskkonnanäesmärki tuleks tõlgendada kooskõlas asjakohaste liidu õigusaktidega, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2000/60/EÜ, 2004/35/EÜ,³⁶ 2004/107/EÜ,³⁷ 2006/118/EÜ, 2008/50/EÜ,³⁸ 2008/105/EÜ, 2010/75/EL, (EL) 2016/802³⁹ ja (EL) 2016/2284⁴⁰.

³⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/35/EÜ keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta (ELT L 143, 30.4.2004, lk 56).

³⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiiv 2004/107/EÜ arseeni, kaadmiumi, elavhõbeda, nikli ja polütsükliliste aromaatsete süsivesinike sisalduse kohta välisõhus (ELT L 23, 26.1.2005, lk 3), *mida on muudetud komisjoni 28. augusti 2015. aasta direktiiviga (EL) 2015/1480 (ELT L 226, 29.8.2015, lk 4)*.

³⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta (ELT L 152, 11.6.2008, lk 1).

³⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/802, mis käsitleb väävlisisalduse vähendamist teatavates vedelkütustes (ELT L 132, 21.5.2016, lk 58).

⁴⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/2284, mis käsitleb teatavate õhusaasteainete riiklike heitkoguste vähendamist (ELT L 344, 17.12.2016, lk 1).

(19) Elurikkuse ja ökosüsteemide kaitset ja taastamist puudutavat keskkonaeesmärki tuleks tõlgendada kooskõlas asjakohaste liidu õigusaktidega, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustega 995/2010,⁴¹ 1143/2014⁴² ja 511/2014,⁴³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/147/EÜ,⁴⁴ nõukogu direktiividega 91/676/EMÜ⁴⁵ ja 92/43/EMÜ,⁴⁶ komisjoni 21. mai 2003. aasta teatisega „Metsaõigusnormide täitmise järelevalve, metsahaldus ja puidukaubandus“, komisjoni 3. mai 2011. aasta teatisega „Meie elukindlustus, meie looduskapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020“ ja komisjoni 6. mai 2013. aasta teatisega „Roheline taristu – Euroopa looduskapitali suurendamine“, komisjoni 26. veebruari 2016. aasta teatisega „ELi tegevuskava looduslike liikidega kaubitsemise vastu võitlemiseks“, komisjoni 23. juuli 2019. aasta teatisega „Ulatuslikumad ELi meetmed maailma metsade kaitseks ja taastamiseks“ ning nõukogu 9. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 338/97 looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel⁴⁷.

(19aa) Majandustegevusala saab anda elurikkuse ja ökosüsteemide kaitse ja taastamise eesmärgi saavutamisse olulise panuse mitmel viisil, sealhulgas elurikkuse ja ökosüsteemide kaitsmise, säilitamise või taastamise ning seega ökosüsteemi teenuste tõhustamise kaudu. Nimetatud teenused on liigitatud nelja kategooriasse: varustusteenused, sealhulgas toidu ja veega varustamine, reguleerimisteenused, sealhulgas kliima ja haiguste reguleerimine, tugiteenused, sealhulgas toitainete ringlus ja hapniku tootmine, ning kultuuriteenused, sealhulgas vaimsed hüved ja lõõgastuse pakkumine.

⁴¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 995/2010, milles sätestatakse puitu ja puittooteid turule laskvate ettevõtjate kohustused (ELT L 295, 12.11.2010, lk 23).

⁴² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2014. aasta määrus (EL) nr 1143/2014 looduslikku tasakaalu ohustavate võõrliikide sissetoomise ja levimise ennetamise ja ohjamise kohta (ELT L 317, 4.11.2014, lk 35).

⁴³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 511/2014 geneetilistele ressurssidele juurdepääsu ja nende kasutamisest saadava tulu õiglase ja erapooletu jaotamise Nagoya protokollist tulenevate kasutajate jaoks ette nähtud vastavusmeetmete kohta liidus (ELT L 150, 20.5.2014, lk 59).

⁴⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

⁴⁵ Nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1–8).

⁴⁶ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

⁴⁷ Nõukogu 9. detsembri 1996. aasta määrus (EÜ) nr 338/97 looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel (EÜT L 61, 3.3.1997, lk 1–69).

(19a) Käesoleva määruse kontekstis tuleks „kestliku metsamajandamist“ mõista selliste tavade ning metsade ja metsamaa kasutamisenä, mis aitab suurendada elurikkust või peatada või ära hoida ökosüsteemide seisundi halvenemist, metsade hävitamist ja elupaikade kadumist; metsade ja metsamaade hooldamist ja kasutamist niisugusel viisil ja määral, mis säilitab nende elurikkuse, tootlikkuse, uuenemisvõime, elujõulisuse ja võime täita praegu ja tulevikus sobivaid ökoloogilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid funktsioone kohalikul, riiklikul ja üleilmsel tasandil ning mis ei kahjusta muid ökosüsteeme, nagu on määratletud Euroopa metsade kaitset käsitleva ministrite konverentsi (1993) resolutsioonis H1 („Üldjuhend Euroopa metsade kestlikuks majandamiseks“); ning võttes arvesse määrust (EL) 2018/841[2] määrust (EL) nr 995/2010[3], direktiivi (EL) 2018/2001[4] ja „Uut ELi metsastrateegiat metsade ja metsandussektori jaoks“⁴⁸,

(19b) Käesoleva määruse kontekstis kasutatakse mõistet „energiatõhusus“ selle laias tähenduses ning seda tuleks mõista, võttes arvesse asjakohaseid energiatõhusust käsitlevaid liidu õigusakte, sealhulgas direktiivi (EL) 2012/27⁴⁹ ja direktiivi (EL) 2018/844,⁵⁰ ning samuti tooteid käsitlevaid nõudeid, mis on sätestatud direktiivi 2009/125/EÜ⁵¹ ja määruse (EL) 2017/1369⁵² kohaselt.

⁴⁸ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele (COM(2013) 659 final).

⁴⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/27/EL, milles käsitletakse energiatõhusust, muudetakse direktiive 2009/125/EÜ ja 2010/30/EL ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2004/8/EÜ ja 2006/32/EÜ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/2002, millega muudetakse direktiivi 2012/27/EL, milles käsitletakse energiatõhusust (ELT L 328, 21.12.2018, lk 210—230).

⁵⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/844, millega muudetakse direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta ja direktiivi 2012/27/EL energiatõhususe kohta (ELT L 156, 19.6.2018, lk 75–91).

⁵¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/125/EÜ, mis käsitleb raamistiku kehtestamist energiamõjuga toodete ökodisaini nõuete sätestamiseks (ELT L 285, 31.10.2009, lk 10–35).

⁵² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2017. aasta määrus (EL) 2017/1369, millega kehtestatakse energiamärgistuse raamistik ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2010/30/EL (ELT L 198, 28.7.2017, lk 1–23).

(20) Iga keskkonnaeesmärgi jaoks tuleks sätestada ühetaolised kriteeriumid, mille alusel majandustegevusala saab lugeda selle eesmärgi saavutamisse oluliselt panustavaks. Ühetaoliste kriteeriumide üks element peaks olema see, et tuleb vältida olulise kahju tekitamist käesolevas määruuses sätestatud keskkonnaeesmärkide saavutamisele. Selle eesmärk on vältida investeeringute lugemist keskkonnakestlikeks, kui nendest investeeringutest rahastatav majandustegevusala kahjustab keskkonda sellisel määral, mis kaalub üles nende panuse keskkonnaeesmärgi. Need kriteeriumid peaks lisaks konkreetse majandustegevusala enda keskkonnamõjudele arvesse võtma selle majandustegevusala pakutavate toodete ja teenuste olelusringi, sealhulgas tõendeid, mis saadakse olemasolevate olelusringi hindamise tulemusel, arvestades eelkõige nende toodete tootmist, kasutamist ja olelusringi lõppu.

(21) Tuletades meelde Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühist tahet järgida kestliku ja kaasava majanduskasvu toetamiseks Euroopa sotsiaalõiguste sambas ette nähtud põhimõtteid ning tunnistades rahvusvaheliste inimõiguste ja töötaja õiguste miinimumstandardite asjakohasust, peaks minimaalsete kaitsemeetmete järgimine olema eeltingimuseks, et majandustegevusala saaks lugeda keskkonnakestlikuks. Sel põhjusel peaks majandustegevusala saama lugeda keskkonnakestlikuks ainult siis, kui majandustegevusalal tegutsetakse kooskõlas OECD suunistega rahvusvahelistele ettevõtjatele ning ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtetega, sealhulgas järgitakse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) tööalaste aluspõhimõtete ja põhiõiguste deklaratsiooni, ILO kaheksat põhikonventsiooni ning rahvusvahelist inimõiguste koodeksit. ILO põhikonventsioonides on kindlaks määratud inimõigused ja töötajate õigused, mida äriühingud peaksid austama. Mitmed nendest rahvusvahelistest normidest on sätestatud ka Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, eelkõige orjapidamise ja sunniviisilise töö keeld ning mittediskrimineerimise põhimõte. Need minimaalsed kaitsemeetmed ei piira võimalust kohaldada liidu õiguses sätestatud rangemaid keskkonna-, tervise- ja ohutus- ning sotsiaalkestlikkuse nõudeid, kui see on asjakohane.

Neid minimaalseid kaitsemeetmeid rakendades peaksid ettevõtjad järgima põhimõtet „ei kahjusta oluliselt“ määruse (EL) 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris) tähenduses, sealhulgas järgima regulatiivseid tehnilisi standardeid, milles seda põhimõtet täpsustatakse.

(21a) Selleks et tagada käesoleva määruse kooskõla määrusega 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris, tuleks käesoleva määrusega muuta määrust 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris), et kehtestada Euroopa järelevalveasutuste poolt põhimõttega „ei kahjusta oluliselt“ seotud teabe esitamise üksikasjade ja sisu täpsustamiseks ühiselt väljatöötatud regulatiivsed tehnilised standardid. Kõnealused regulatiivsed tehnilised standardid peaksid olema kooskõlas artikli 4 lõigetes 6 ja 7 osutatud negatiivse mõjuga seotud näitajate sisu, meetodite ja esitusviisiga. Samuti peaksid need olema kooskõlas Euroopa sotsiaalõiguste sambas ette nähtud põhimõtetega, OECD suunistega rahvusvahelistele ettevõtjatele ning ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtetega, sealhulgas ILO tööalaste aluspõhimõtete ja põhiõiguste deklaratsiooni, ILO kaheksa põhikonventsiooni ning rahvusvahelise inimõiguste koodeksiga.

Käesoleva määruse artikli 16c kohaldamisel peaksid Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) (mida koos nimetatakse „Euroopa järelevalveasutusteks“ (ESAd)), mis on asutatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010, töötama ühiskomitee kaudu välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täiendada määruse 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris) artikleid 2, 8, 9 ja 11.

(22) Arvestades konkreetseid tehnilisi üksikasju, mida on vaja majandustegevusala keskkonnamõju hindamiseks, ning teaduse ja tehnoloogia kiiret muutumist, tuleks keskkonnakestlike majandustegevusalade kriteeriume korrapäraselt nende muutustega kohandada. Selleks, et kriteeriumid oleksid teaduslikest tõenditest ning ekspertidelt ja asjaomastelt sidusrühmadelt saadud seisukohtadest lähtuvalt ajakohased, tuleks olulise panuse ja olulise kahju tingimused eri majandustegevusalade kohta üksikasjalikumalt sätestada ja neid tuleks korrapäraselt ajakohastada. Selleks peaks komisjon kehtestama erinevatele majandustegevusaladele üksikasjalikud ja kalibreeritud tehnilised sõelumiskriteeriumid, lähtudes mitut sidusrühma kaasavalt kestliku rahastuse platvormilt saadud tehnilisest tagasisidest.

(23) Mõni majandustegevusala avaldab keskkonnale negatiivset mõju ning sellist negatiivset mõju vähendades võib oluliselt panustada ühe või mitme keskkonnaeesmärgi saavutamisse. Nende majandustegevusalade puhul on asjakohane sätestada sellised tehnilised sõelumiskriteeriumid, mis nõuavad olulist keskkonnatoime paranemist, muu hulgas tööstusharu keskmisega võrreldes, ent samas väldivad rahastataval majandustegevusalal tegutsemise kestel keskkonnakahjulikust tegevusest, sealhulgas CO₂-mahukast tootmisest sõltuvuse efekti. Need kriteeriumid peaksid arvesse võtma ka konkreetse majandustegevusala pikaajalist mõju.

(24) Majandustegevusala ei tohiks lugeda keskkonnakestlikuks, kui selle tekitatud keskkonnakahju ületab sellest keskkonnale tulenevat kasu. Tehnilistes sõelumiskriteeriumides tuleks määrata kindlaks miinimumnõuded, mida on vaja muude eesmärkide saavutamisele olulise kahju tekitamise vältimiseks, toetudes muu hulgas liidu õigusaktide kohaselt sätestatud miinimumnõuetele. Tehnilisi sõelumiskriteeriume kehtestades ja ajakohastades peaks komisjon tagama, et need kriteeriumid põhineksid olemasolevatel teaduslikel tõenditel, et nende väljatöötamisel võetakse arvesse olulusringiga seotud kaalutlusi, sealhulgas olemasolevaid olulusringi hindamisi, ja et neid ajakohastatakse korrapäraselt. Kui teaduslik hindamine ei võimalda riski piisava täpsusega määrata, tuleks rakendada ettevaatuspõhimõtet kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 191.

(24a) Kliimamuutuste leevendamise eesmärgi jaoks tehniliste sõelumiskriteeriumide kindlaksmääramisel peaks komisjon arvesse võtma käimasolevat ja vajalikku kliimaneutraalsele majandusele üleminekut kooskõlas artikli 6 lõike 1 punktiga a. Kõnealune üleminek nõuab lisaks kliimaneutraalse energia kasutamisele ja suurematele investeeringutele majandustegevusaladesse ja sektoritesse, mis on juba vähese CO₂-heitega, kasvuhoonegaaside heite olulist vähendamist muudes majandustegevusalades ja sektorites, mille jaoks ei ole tehnoloogiliselt ega majanduslikult toimivaid vähese CO₂-heitega alternatiive. Sellised majandustegevusalad tuleks lugeda kliimamuutuste leevendamisse oluliselt panustavaks, kui nende kasvuhoonegaaside heide on märkimisväärselt väiksem kui sektori või tööstuse keskmine, kui nad ei takista vähese CO₂-heitega alternatiivide arendamist ja kasutuselevõttu ning kui nad ei too kaasa sõltuvust varadest, mis ei ole kooskõlas kliimaneutraalsuse eesmärgiga, võttes arvesse nende varade majanduslikku eluiga. Nende tegevusalade jaoks mõeldud tehnilised sõelumiskriteeriumid peaksid tagama, et kõnealuste üleminekutegevusalade puhul liigutakse ka tegelikult kliimaneutraalsuse suunas, ning sellele vastavalt tuleks neid tehnilisi sõelumiskriteeriume korrapäraselt kohandada.

(24b) Majandustegevusala tuleks lugeda käesolevas määruses sätestatud ühe või mitme keskkonnaeesmärgi saavutamisse oluliselt panustavaks, kui see otseselt võimaldab muudel tegevusaladel anda olulise panuse ühe või mitme nimetatud eesmärgi saavutamisse. Selleks ei tohiks selline toetav tegevusala tuua kaasa sõltuvust pikaajalisi keskkonnaeesmärke kahjustavatest varadest, võttes arvesse nende varade majanduslikku eluiga, ning see võimaldab tegevusala peaks olelusringiga seotud kaalutluste alusel avaldama olulist positiivset keskkonnamõju.

(25) Tehnilisi sõelumiskriteeriume kehtestades ja ajakohastades peaks komisjon võtma arvesse asjakohaseid liidu õigusakte, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 66/2010,⁵³ ELi keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemi,⁵⁴ ELi keskkonnahoidlike riigihangete kriteeriume⁵⁵ ning toodete ja organisatsioonide keskkonnajalajälje leidmise eeskirjade⁵⁶ alal tehtavat tööd. Selleks, et vältida tarbetuid lahknevusi juba olemasolevate muuotstarbeliste majandustegevusalade klassifikaatoritega, peaks komisjon arvesse võtma ka keskkonnakaupade ja -teenuste sektori statistilisi klassifikaatoreid, nimelt keskkonnakaitse tegevusalade ja -kulutuste klassifikaatorit (CEPA) ja ressursihalduse tegevusalade klassifikaatorit (CReMA)⁵⁷. Tehnilisi sõelumiskriteeriume kehtestades ja ajakohastades peaks komisjon võtma arvesse olemasolevaid keskkonnanäitajaid ja aruandlusraamistikke, mille on välja töötanud muu hulgas komisjon ja Euroopa Keskkonnaamet, ning olemasolevaid rahvusvahelisi standardeid, teiste hulgas näiteks OECD väljatöötatud standardeid.

⁵³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 66/2010 ELi ökomärgise kohta (ELT L 27, 30.1.2010, lk 1).

⁵⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1221/2009 organisatsioonide vabatahtliku osalemise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS) ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 761/2001 ning komisjoni otsused 2001/681/EÜ ja 2006/193/EÜ (ELT L 342, 22.12.2009, lk 1).

⁵⁵ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Keskkonnahoidlikud riigihanked“ {SEC(2008) 2124} {SEC(2008) 2125} {SEC(2008) 2126} COM(2008) 0400.

⁵⁶ Komisjoni 9. aprilli 2013. aasta soovitus 2013/179/EL toodete ja organisatsioonide olulusringi keskkonnatoime mõõtmise ja teatavakstegemise ühtsete meetodite kasutamise kohta (ELT L 124, 4.5.2013, lk 1).

⁵⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 538/2014 (millega muudetakse määrust (EL) nr 691/2011 Euroopa keskkonnamajandusliku arvepidamise kohta) IV ja V lisa (ELT L 158, 27.5.2014, lk 113).

(26) Tehnilisi sõelumiskriteeriume kehtestades ja ajakohastades peaks komisjon võtma arvesse ka taristusektori eripära ning võtma kulude-tulude analüüsis arvesse keskkonnaalaseid, sotsiaalseid ja majanduslikke välismõjusid. Sellega seoses peaks komisjon arvesse võtma asjaomaseid liidu õigusakte ja standardeid, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/42/EÜ,⁵⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/92/EL,⁵⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/23/EL,⁶⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/24/EL,⁶¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/25/EL⁶² ja samuti kehtivat metoodikat ning selliste rahvusvaheliste organisatsioonide tööd nagu OECD. Selles kontekstis peaksid tehnilised sõelumiskriteeriumid edendama projekti olulusringi kõikides etappides sobivaid juhtimisraamistikke, millesse on integreeritud keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimistegurid, nagu on osutatud ÜRO toetatavates vastutustundliku investeerimise põhimõtetes⁶³.

(27) Tehnilised sõelumiskriteeriumid peaksid tagama, et konkreetse sektori asjakohased majandustegevusalad saab liigitada keskkonnakestlikuks ning et neid koheldakse võrdselt, kui nad panustavad võrdselt ühe või mitme käesolevas määruses sätestatud keskkonnanäesmärgi saavutamisse. Potentsiaalne suutlikkus anda panus nende keskkonnanäesmärkide saavutamisse võib eri sektorites siiski erineda ja see peaks kriteeriumides kajastuma. Iga sektori piires ei tohiks need kriteeriumid aga seada teatavaid majandustegevusalasid teistega võrreldes ebaõiglaselt halvemasse olukorda, kui esimesena nimetatute panus keskkonnanäesmärkide saavutamisse on samaväärne viimati nimetatute panusega.

⁵⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiiv 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30).

⁵⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT L 26, 28.1.2012, lk 1).

⁶⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (ELT L 94, 28.3.2014, lk 1).

⁶¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 94, 28.3.2014, lk 65).

⁶² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/25/EL, milles käsitletakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2004/17/EÜ (ELT L 94, 28.3.2014, lk 243).

⁶³ <https://www.unpri.org/download?ac=1534>.

(28) Keskkonnakestlike tegevusalade tehnilisi sõelumiskriteeriume kehtestades peaks komisjon hindama, kas selliste kriteeriumide kehtestamine võib tuua kaasa varade kasutuskõlbmatuks muutumise või vastuolulised stiimulid või kas sellel võib olla muu negatiivne mõju finantsturgudele.

(29) Selleks, et vältida ettevõtjate jaoks liiga koormavaid nõuete täitmisega seotud kulusid, peaks komisjon kehtestama tehnilised sõelumiskriteeriumid, mis tagavad piisava õigusselguse, on rakendatavad ja lihtsalt kohaldatavad ning millele vastavust saab kontrollida nii, et sellega seotud kulud jääks mõistlikesse piiridesse, vältides tarbetut halduskoormust. Tehniliste sõelumiskriteeriumide puhul võib olla nõutav olulusringi hindamine, kui see on piisavalt teostatav ja vajalik.

(30) Selleks, et tagada investeeringute suunamine keskkonnaeesmärkidele suurimat positiivset mõju avaldavatesse majandustegevusaladesse, peaks komisjon seadma prioriteediks tehniliste sõelumiskriteeriumide kehtestamise sellistele majandustegevusaladele, mis potentsiaalselt annavad keskkonnaeesmärkide saavutamisse suurima panuse.

(31) Transpordisektorile, sealhulgas veeremile, tuleks kehtestada asjakohased tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille puhul tuleks arvesse võtta, et transpordisektor, sealhulgas rahvusvaheline laevandus, annab ligi 26 % kogu liidu kasvuhoonegaaside heitest. Nagu kestliku majanduskasvu rahastust käsitlevas tegevuskavas⁶⁴ märgitud, moodustab transpordisektor, sealhulgas elektritranspordi osakaalu suurendamine ning puhtamatele transpordiliikidele üleminek, toetades transpordiliikide vahelise jaotuse muutmist ja liikluskorraldust, ligi 30 % liidu kestliku arengu iga-aastastest täiendavatest investeeringuvajadustest.

⁶⁴ COM(2018) 97 final.

(32) Tehniliste sõelumiskriteeriumide väljatöötamisel on eriti oluline, et komisjon viiks kooskõlas parema õigusloome põhimõtetega läbi asjakohased konsultatsioonid. Tehniliste sõelumiskriteeriumide kehtestamise ja ajakohastamise protsessi tuleks kaasata asjaomased sidusrühmad ja selles protsessis tuleks tugineda asjaomastes valdkondades tõendatud teadmisi ja kogemusi omavate ekspertide nõuannetele. Selleks peaks komisjon looma kestliku rahastuse platvormi. Nimetatud platvorm peaks koosnema ekspertidest, kes esindavad nii avalikku kui ka erasektorit. Avaliku sektori esindajate hulka peaksid kuuluma Euroopa Keskkonnaameti, Euroopa järelevalveasutuste ja Euroopa Investeerimispanka ning Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti eksperdid. Erasektori ekspertide hulka peaksid kuuluma finantsturu osalised ja finantsturuvälised osalised ning äri sektorid, kes esindavad asjaomaseid tööstusharusid, ning arvestuse ja aruandluse valdkonna eksperdid. Platvorm peaks kaasama ka kodanikuühiskonda esindavad eksperdid, sealhulgas need, kellel on eksperditeadmised keskkonnavaldkonnas, sotsiaalvaldkonnas, töö ja juhtimise valdkonnas küsimustes. Finantsturu osalisi tuleks julgustada komisjonile teatama, kui nad leiavad, et majandustegevusala, mis ei vasta tehnilistele sõelumiskriteeriumidele või mille jaoks ei ole selliseid kriteeriume veel kehtestatud, tuleks lugeda keskkonnakestlikuks, et aidata komisjonil hinnata tehniliste sõelumiskriteeriumide täiendamise või ajakohastamise asjakohasust.

(32a) Platvorm tuleks luua kooskõlas komisjoni eksperdirühmade loomise ja toimimise suhtes kohaldatavate horisontaalsete eeskirjadega, sealhulgas valikumenetluse puhul, mille eesmärk peaks olema tagada kõrgetasemeline asjatundlikkus, geograafiline ja sooline tasakaal ning asjakohase oskusteabe tasakaalustatud esindatus, võttes arvesse platvormi konkreetseid ülesandeid. Valikumenetluse käigus peaks komisjon kooskõlas horisontaalsete eeskirjadega hindama, kas võimalikud huvide konfliktid on olemas, ja võtma nende lahendamiseks asjakohaseid meetmeid.

(32aa) Platvorm peaks andma komisjonile nõu seoses tehniliste sõelumiskriteeriumide väljatöötamise, analüüsi ja läbivaatamisega, sealhulgas seoses nende võimaliku mõjuga selliste varade hindamisele, mida kuni tehniliste sõelumiskriteeriumide kehtestamiseni peeti keskkonnakestlikeks varadeks, lähtudes olemasolevatest turutavadest. Samuti peaks platvorm andma komisjonile nõu selle kohta, kas tehnilised sõelumiskriteeriumid sobivad edasiseks kasutamiseks liidu tulevastes poolitikaalgatustes, mille eesmärk on soodustada kestlike investeeringute tegemist, ning kestlikkusega seotud raamatupidamistavade ja aruandlusstandardite võimaliku rolli kohta tehniliste sõelumiskriteeriumide kohaldamisel. Platvorm peaks andma komisjonile nõu täiendavate meetmete väljatöötamise kohta andmete kättesaadavuse ja kvaliteedi parandamiseks, võttes arvesse põhjendamatu halduskoormuse vältimise eesmärki, samuti muude kestlikkuse eesmärkide, sealhulgas sotsiaalsete eesmärkide käsitlemiseks, ning meetmete väljatöötamise kohta minimaalsete kaitsemeetmete toimimise ja nende võimaliku täiendamise vajaduse küsimuses.

(32aaa) Komisjoni juures peaks oma tööd jätkama olemasolev liikmesriikide eksperdirühm kestliku rahastuse küsimustes ning sellele rühmale tuleks anda ametlik staatus. Kõnealuse eksperdirühma ülesanne on muu hulgas anda komisjonile nõu seoses tehniliste sõelumiskriteeriumide asjakohasusega ning platvormi poolt nende kriteeriumide väljatöötamisel järgitava lähenemisviisiga. Selleks peaks komisjon teavitama liikmesriike nimetatud liikmesriikide eksperdirühma korrapäraste kohtumiste kaudu.

(33) Selleks, et täpsustada käesolevas määruses sätestatud nõudeid, ning eriti selleks, et kehtestada eri majandustegevusalade jaoks üksikasjalikud ja kalibreeritud tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille abil määrata kindlaks, mida tähendab oluline panus keskkonnaeesmärkide saavutamisse ja nende saavutamise oluline kahjustamine, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte artikli 4delta lõikes 3 ja artiklis 16c sätestatud avalikustamiskohustuse täitmiseks nõutava teabe ning artikli 6 lõikes 2, artikli 7 lõikes 2, artikli 8 lõikes 2, artikli 9 lõikes 2, artikli 10 lõikes 2 ja artikli 11 lõikes 2 nimetatud tehniliste sõelumiskriteeriumide kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, näiteks eespool nimetatud platvormi ja liikmesriikide eksperdirühma kaudu, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, peaksid Euroopa Parlament ja nõukogu saama kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu ekspertidel peaks olema pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

(33a) Käesolev määrus täiendab avalikustamisnõudeid käsitlevaid õigusnorme, mis on sätestatud määruses 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris. Et tagada korrapärane ja tõhus järelevalve selle üle, kas finantsturu osalised täidavad käesoleva määruse nõudeid, peaksid liikmesriigid tuginema määruse (EL) 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris) kohaselt määratud pädevatele asutustele. Lisaks peaksid liikmesriigid nõuete täitmise järelevalve eesmärgil sätestama normid, mis käsitlevad meetmeid ja karistusi, mis peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriikide pädevad asutused ning ESMA, EBA ja EIOPA peaksid kasutama toodetesse sekkumise volitusi, mis on sätestatud PEPPi, PRIIPi ja MIFIRi määrustes, ka ebasobivate toodete müügi või eksitava kestlikkust käsitleva teabe avalikustamise puhul, sealhulgas seoses teabele esitatavate nõuetega, mis on sätestatud taksonoomiamääruses.

(33b) Selleks, et tagada platvormi ja liikmesriikide eksperdirühma töö ning koosolekute pidamise tõhusus ja kestlik korraldus ning võimaldada laialdast osalemist ning tõhusat suhtlemist kõnealustes rühmades, nende alarühmades, komisjonis ja sidusrühmade hulgas, tuleks kaaluda kaasaegsete virtuaalsete ja digitaalsete võimaluste kasutamist, kui see on asjakohane.

(34) Et anda asjaomastele osalistele piisavalt aega viia end kurssi käesolevas määruses sätestatud keskkonnakestlike majandustegevusalade kriteeriumidega ja valmistuda nende kohaldamiseks, tuleks käesolevas määruses sätestatud kohustusi iga keskkonnaeesmärgi puhul hakata kohaldama 12 kuud pärast asjaomaste tehniliste sõelumiskriteeriumide vastuvõtmist.

(35) Käesoleva määruse kohaldamine tuleks korrapäraselt läbi vaadata, et hinnata muu hulgas järgmisi elemente:

- i) käesoleva määruse rakendamisel seoses keskkonnakestlike majandustegevusalade tehniliste sõelumiskriteeriumide väljatöötamisega tehtud edusammud;
- ii) võimalik vajadus vaadata läbi ja täiendada käesolevas määruses sätestatud kriteeriume, mille alusel saab majandustegevusala liigitada keskkonnakestlikuks;
- iii) taksonoomia tõhusus erainvesteeringute suunamisel kestlikesse tegevusaladesse, eelkõige seoses kapitalivoogudega eraettevõtetesse ja muudesse juriidilistesse üksustesse; ning
- iv) praeguse taksonoomia edasiarendamine ja selle ulatuse laiendamine keskkonnakestlikest majandustegevusaladest kaugemale, et hõlmata majandustegevusalasid, mis kahjustavad oluliselt keskkonnakestlikkust, ning muid kestlikkuseesmärke, sealhulgas sotsiaalseid eesmärke.

(36) Kuna käesoleva määruse eesmäärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid paremini saavutada liidu tasandil, sest keskkonnakestlike majandustegevusalade jaoks on vaja kehtestada liidu tasandil ühetaolised kriteeriumid, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I peatükk

Reguleerimisese, kohaldamisala ja mõisted

Artikkel 1

Reguleerimisese ja kohaldamisala

1. Käesolevas määruses kehtestatakse kriteeriumid, mille alusel määratakse kindlaks, kas majandustegevusala on keskkonnakestlik, et teha kindlaks investearingu keskkonnakestlikkuse määr.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse:

- a. liikmesriikide või liidu kehtestatud meetmete suhtes, milles nähakse ette turuosalistele või emitentidele esitatavad nõuded seoses finantstoodete või äriühingu võlakirjadega, mida pakutakse keskkonnakestlikena;
- b. finantsturu osaliste suhtes, kes pakuvad finantstooteid;
- c. ettevõtjate suhtes, kellel on kohustus avaldada muud kui finantsteavet kajastav aruanne või muud kui finantsteavet kajastav konsolideeritud aruanne vastavalt direktiivi 2013/34/EL artiklitele 19a või 29a.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „keskkonnakestlik investering“ – investering, millest rahastatakse üht või mitut majandustegevusala, mida loetakse käesoleva määruse alusel keskkonnakestlikuks;
- b) „finantsturu osaline“ – finantsturu osaline, nagu on määratletud määruse 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris) artikli 2 punktis 1 ja artiklis 16;
- c) „finantstoode“ – finantstoode, nagu on määratletud määruse 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris) artikli 2 punktis 12;

- ca) „emitent“ – emitent, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1129 artikli 2 punktis h⁶⁵;
- d) „kliimamuutuste leevendamine“ – protsess, millega hoitakse üleilmse keskmise temperatuuri tõus tunduvalt alla 2 °C, ja tehakse jõupingutusi, et see piirduks 1,5 °C-ga, võrreldes tööstusrevolutsioonieelse tasemega, nagu on sätestatud Pariisi kokkuleppes;
- e) „kliimamuutustega kohanemine“ – tegelike ja eeldatavate kliimamuutuste ja nende tagajärgedega kohanemise protsess;
- f) „kasvuhoonegaas“ – kasvuhoonegaas, mis on loetletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 525/2013⁶⁶ I lisas esitatud loetelus;
- fa) „jäätmehierarhia“ – jäätmehierarhia, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ⁶⁷ artikli 3 punktis 4;
- g) „ringmajandus“ – toodete, materjalide ja muude ressursside väärtuse säilitamine majanduses nii kaua kui võimalik, tõhustades nende kasutamist tootmises ja tarbimisel, vähendades seega sellise kasutamise keskkonnamõju, minimeerides jäätmeid ja ohtlike ainete keskkonda sattumist olelusringi kõigis etappides, sealhulgas jäätmehierarhia kohaldamise kaudu;
- ga) „saaste“ – õhus, vees või pinnases eksisteeriv aine, vibratsioon, soojus, müra, valgus või muu saasteaine, mis võib kahjustada inimese tervist või keskkonda, põhjustada varalist kahju või kahjustada või häirida keskkonna nautimist või keskkonna muud õiguspärasest kasutamist;

⁶⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1129, mis käsitleb väärtpaberite avalikul pakkumisel või reguleeritud turul kauplemisele võtmisel avaldatavat prospekti ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/71/EÜ (ELT L 168, 30.6.2017, lk 12).

⁶⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu olulise siseriikliku ja liidu teabe esitamise kohta ning otsuse nr 280/2004/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 165, 18.6.2013, lk 13).

⁶⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

gb) „muld“ – maakoore pindmine kiht, mis asub aluspõhjakiivimi ja maapinna vahel ja millesse kuuluvad mineraalide osakesed, orgaaniline aines, vesi, õhk ja elusorganismid;

h) „saastus“ –

i) inimtegevusest tulenev saaste otsene või kaudne õhku, vette või pinnasesse juhtimine;

ii) merekeskkonna kontekstis saastumine, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ⁶⁸ artikli 3 punktis 8;

iii) veekeskkonna kontekstis reostus, nagu on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ⁶⁹ artikli 2 punktis 33;

ha) „ökosüsteem“ – dünaamiline kompleks, milles taimede, loomade ja mikroorganismide kooslused ning nende elutu keskkond avaldavad üksteisele funktsionaalse üksusena vastastikust mõju;

hb) „ökosüsteemi teenused“ – ökosüsteemide otsene ja kaudne panus majanduslikesse, sotsiaalsetesse, kultuurilistesse ja muudesse hüvedesse, mida inimesed saavad ökosüsteemidest;

hc) „elurikkus“ – mis tahes päritoluga elusorganismide rohkus, sealhulgas maismaa-, mere- jt veeökosüsteemides ning neid hõlmavates ökoloogilistes kogumites; see hõlmab liigisisest, liikidevahelist ja ökosüsteemide mitmekesisust;

i) „ökosüsteemi hea seisund“ – ökosüsteem, mis on heas füüsilises, keemilises ja bioloogilises seisundis või hea füüsilise, keemilise ja bioloogilise kvaliteediga ning isepaljunemis- või taastumisvõimega, ilma et kahjustataks liigilist koostist, ökosüsteemi struktuuri ja ökoloogilisi funktsioone;

⁶⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19–40).

⁶⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (veepoliitika raamdirektiiv) (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1–73).

- j) „energiatõhusus“ – energia tõhusam kasutamine energiaahela kõigis etappides alates tootmisest kuni lõpptarbimiseni;
- k) „hea keskkonnaseisund“ – hea keskkonnaseisund, nagu on määratletud direktiivi 2008/56/EÜ artikli 3 lõikes 5, direktiivi 2008/56/EÜ I lisas sätestatud tunnuste ja komisjoni otsuse (EL) 2017/848 täpsemate sätete põhjal;
- ka) „hea seisund“ – hea keemiline ja ökoloogiline seisund pinnavee puhul ning hea kvantitatiivne seisund põhjavee puhul, vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ V lisas ning direktiivides 2008/105/EÜ ja 2006/118/EÜ toodud liigitusele;
- kb) „hea ökoloogiline potentsiaal“ – oluliselt muudetud veekogu või tehisveekogu seisund, mis on selliseks liigitatud vastavalt direktiivi 2000/60/EÜ V lisale;
- l) „mereala“ – mereakvatoorium, nagu on määratletud direktiivi 2008/56/EÜ artikli 3 punktis 1;
- m) „pinnavesi“ – pinnavesi, nagu on määratletud direktiivi 2000/60/EÜ⁷⁰ artikli 2 punktis 1;
- ma) „põhjavesi“ – põhjavesi, nagu on määratletud direktiivi 2000/60/EÜ⁷¹ artikli 2 punktis 2;
- o) „pädev asutus“ – asutus, mille liikmesriik on määranud teostama järelevalvet finantsturu osaliste üle seoses käesolevas määruses sätestatud nõuete täitmisega.

⁷⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁷¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

II peatükk

Keskkonnakestlikud majandustegevusalad

Artikkel 3

Keskkonnakestlike majandustegevusalade kriteeriumid

Et kindlaks määrata investeeringu keskkonnakestlikkuse tase, loetakse majandustegevusala keskkonnakestlikuks, kui see tegevusala vastab kõikidele järgmistele kriteeriumidele:

- a) majandustegevusala aitab artiklite 6–11a kohaselt oluliselt kaasa ühe või mitme artiklis 5 sätestatud keskkonnanäesmärgi saavutamisele;
- b) majandustegevusala ei tekita artikli 12 kohaselt olulist kahju ühelegi artiklis 5 sätestatud keskkonnanäesmärgile;
- c) majandustegevusalaga tegeletakse artiklis 13 sätestatud minimaalseid kaitsemeetmeid järgides;
- d) majandustegevusala vastab tehnilistele sõelumiskriteeriumidele, kui komisjon on need artikli 6 lõike 2, artikli 7 lõike 2, artikli 8 lõike 2, artikli 9 lõike 2, artikli 10 lõike 2 ja artikli 11 lõike 2 kohaselt sätestanud.

Artikkel 4

Keskkonnakestlike majandustegevusalade kriteeriumide kasutamine avaliku sektori meetmete, standardite ja märgiste puhul

Liikmesriigid ja liit kohaldavad artiklis 3 sätestatud keskkonnakestlike majandustegevusalade kindlakstegemise kriteeriume kõikide meetmete puhul, millega nähakse finantsturu osalistele ja emitentidele ette nõuded finantstoodete või äriühingu võlakirjade kohta, mida pakutakse „keskkonnakestlikuna“.

Artikkel 4a

Keskkonnakestlike investeeringute läbipaistvus lepingueelses teabes ja perioodilistes aruannetes

Kui avalikustamise määruse artikli 9 lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud finantstoode investeerib majandustegevusalasse, mis aitab kaasa keskkonnaeesmärgi saavutamisele kõnealuse määruse artikli 2 lõike 17 tähenduses, hõlmab kõnealuse määruse artikli 6 lõike 3 ja artikli 11 lõike 2 kohaselt avalikustatav teave järgmist:

a) teave keskkonnaeesmärgi või -eesmärkide kohta, millele finantstoote aluseks olev investeering kaasa aitab, nagu on sätestatud artiklis 5;

b) kirjeldus selle kohta, kuidas ja millises ulatuses finantstoote aluseks olevate investeeringutega investeeritakse keskkonnakestlikesse majandustegevusaladesse, nagu on sätestatud artiklis 3.

Esimese lõigu punktis b osutatud kirjelduses täpsustatakse keskkonnakestlikesse majandustegevusaladesse tehtavate investeeringute osakaal, sealhulgas üksikasjad toetavate ja üleminekutegevuste osakaalu kohta protsendina kõigist finantstoote jaoks valitud investeeringutest.

Artikkel 4β

Keskkonnanäitajaid edendavate finantstoodete läbipaistvus lepingueelses teabes ja perioodilistes aruannetes

Kui avalikustamise määruse artikli 8 lõikes 1 osutatud finantstoode edendab keskkonnanäitajaid, kohaldatakse artiklit 4α *mutatis mutandis*.

Avalikustamise määruse artikli 6 lõike 3 ja artikli 11 lõike 2 kohaselt avalikustatavale teabele lisatakse järgmine avaldus:

„Põhimõtet „ei kahjusta oluliselt“ kohaldatakse ainult selliste toote aluseks olevate investeeringute suhtes, mille puhul võetakse arvesse ELi keskkonnakestlike investeeringute kriteeriume.

Kõnealuse finantstoote ülejäänud osa aluseks olevate investeeringute puhul ei võeta arvesse ELi keskkonnakestlike investeeringute kriteeriume.“

Artikkel 4γ

Muude finantstoodete läbipaistvus lepingueelses teabes ja perioodilistes aruannetes

Kui finantstoote suhtes ei kohaldata avalikustamise määruse artikli 8 lõiget 1 ning artikli 9 lõikeid 1, 2 ja 3, lisatakse kõnealuse määruse artikli 6 lõikes 3 ja artikli 11 lõikes 2 osutatud valdkondlike õigusaktide sätete kohaselt avalikustatavale teabele järgmine märkus:

„Selle finantstoote aluseks olevate investeeringute puhul ei võeta arvesse ELi keskkonnakestlike investeeringute kriteeriume.“

Artikkel 4delta

Ettevõtjate läbipaistvus muud kui finantsteavet kajastavates aruannetes

1. Iga ettevõtja, kellel on direktiivi 2013/34/EL artiklite 19a või 29a kohaselt kohustus avaldada muud kui finantsteavet, esitab oma muud kui finantsteavet kajastavas aruandes või muud kui finantsteavet kajastavas konsolideeritud aruandes teabe selle kohta, kuidas ja millises ulatuses on ettevõtja tegevus seotud artiklites 3 ja 5 sätestatud keskkonnakestlike majandustegevusaladega.

2. Mittefinantsettevõtjad avalikustavad eelkõige järgmise teabe:

- a) nende käibe see osa, mis on saadud toodetest või teenustest, mis on seotud artiklites 3 ja 5 sätestatud keskkonnakestlike majandustegevusaladega; ning
- b) nende koguinvesteeringute (kapitalikulud) ja/või kulutuste (tegevuskulud) see osa, mis on seotud artiklites 3 ja 5 sätestatud keskkonnakestlike majandustegevusaladega seotud varade või protsessidega.

3. Kui ettevõtja avaldab direktiivi 2013/34/EL artikli 19a või 29a kohase muu kui finantsteabe eraldi aruandes kooskõlas direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõikega 4 ja artikli 29a lõikega 4, avaldatakse lõikes 1 ja lõikes 2 osutatud teave selles eraldi aruandes.

4. Komisjon võtab lõigete 1 ja 2 täiendamiseks kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusakti, et täpsustada nende lõigete kohaldamist, võttes arvesse nii finantsettevõtjate kui ka mittefinantsettevõtjate eripära ja käesoleva määruse kohaselt sätestatud tehnilisi sõelumiskriteeriume. Komisjon võtab kõnealuse delegeeritud õigusakti vastu 1. juuniks 2021.

Artikkel 5

Keskkonnanäesmärgid

Keskkonnanäesmärgid käesoleva määruse tähenduses on järgmised:

- 1) kliimamuutuste leevendamine,
- 2) kliimamuutustega kohanemine,
- 3) vee ja mereressursside kestlik kasutamine ja kaitse,
- 4) üleminek ringmajandusele,
- 5) saastuse vältimine ja tõrje,
- 6) elurikkuse ja ökosüsteemide kaitse ja taastamine.

Artikkel 6

Oluline panus kliimamuutuste leevendamisse

1. Majandustegevusala loetakse kliimamuutuste leevendamisse oluliselt panustavaks, kui see aitab kooskõlas Pariisi kokkuleppe kohase pikaajalise temperatuurieesmärgiga oluliselt kaasa kasvuhoonegaaside stabiliseerumisele atmosfääris tasemel, mis hoiab ära inimtegevusest tulenevaid ohtlikke häireid kliimasüsteemis, kasutades kasvuhoonegaaside heite vältimiseks või vähendamiseks või kasvuhoonegaaside sidumise suurendamiseks, kaasa arvatud protsessi- või tooteuuenduse abil, mõnda järgmistest viisidest:
 - a) taastuvenergia tootmine, edastamine, salvestamine, jaotamine või kasutamine kooskõlas direktiiviga (EL) 2018/2001, sealhulgas kasutades innovaatilisi tehnoloogiaid, mis võivad tulevikus anda olulist säästu, või võrku vajalikul määral tugevdades või laiendades;
 - b) energiatõhususe suurendamine, välja arvatud artikli 14 lõikes 2a osutatud elektrienergia tootmine;
 - c) puhta või kliimaneutraalse liikuvuse suurendamine;
 - d) üleminek kestlikult hangitud taastuvate materjalide kasutamisele;
 - e) keskkonnaohutu süsinikdioksiidi kogumise ja kasutamise ning süsiniku sidumise ja säilitamise tehnoloogia ulatuslikum kasutamine, mis tagab kasvuhoonegaaside heitkoguste netovähendamise;
 - fa) maakasutussektori CO₂ sidumise võime suurendamine, sealhulgas raadamise ja metsade seisundi halvenemise vältimise, metsade taastamise, põllumaade, rohumaa ja märgalade kestliku majandamise ja taastamise, metsastamise ja regeneratiivse põllumajanduse kaudu;
 - g) vajaliku energiataristu rajamine, mis võimaldab energiasüsteemide CO₂-heite vähendamist;
 - h) puhaste ja tõhusate kütuste tootmine taastuvatest või CO₂-neutraalsetest allikatest;
 - i) mis tahes eespool nimetatud võimaldamine kooskõlas artikliga 11a.

1a. Lõike 1 kohaldamisel loetakse majandustegevusala, mille jaoks ei ole tehnoloogiliselt ja majanduslikult teostatavat vähese CO₂-heitega alternatiivi, kliimamuutuste leevendamisse oluliselt panustavaks, kui see toetab üleminekut kliimaneutraalsele majandusele, mis on kooskõlas viisiga, kuidas piirata temperatuuri tõusu 1,5 °C-ni võrreldes tööstusrevolutsiooni eelse tasemega, sealhulgas kaotades järk-järgult kasvuhoonegaaside heite, eelkõige tahketest fossiilkütustest, kui see tegevusala vastab järgmistele tingimustele:

- i) selle kasvuhoonegaaside heitkoguste tase vastab sektori või tööstuse parimatele tulemustele;
- ii) see ei takista vähese CO₂-heitega alternatiivide väljatöötamist ja kasutuselevõttu; ning
- iii) see ei too kaasa sõltuvust CO₂-mahukatest varadest, võttes arvesse nende varade majanduslikku eluiga.

Käesoleva lõike kohaldamiseks ja tehniliste sõelumiskriteeriumide kehtestamiseks vastavalt artiklile 14 hindab komisjon kõigi asjakohaste olemasolevate tehnoloogiate võimalikku panust ja teostatavust.

2. Enne teises lõigus osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist kogub komisjon platvormilt kõik vajalikud eksperditeadmised tehniliste sõelumiskriteeriumide kohta.

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusaktid, et:

- a) täiendada lõikeid 1 ja 1a, et kehtestada tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, millistel tingimustel saab käesoleva määruse kohaldamisel lugeda konkreetset majandustegevusala kliimamuutuste leevendamisse oluliselt panustavaks;
- b) täiendada artiklit 12, et kehtestada iga asjaomase keskkonnaeesmärgi jaoks tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, kas majandustegevusala, mille jaoks sõelumiskriteeriumid on käesoleva lõike punkti a kohaselt kehtestatud, saab käesoleva määruse alusel lugeda neist eesmärkidest ühe või mitme saavutamist oluliselt kahjustavaks.

3. Komisjon kehtestab käesoleva artikli lõikes 2 osutatud tehnilised sõelumiskriteeriumid ühe delegeeritud õigusaktiga, võttes arvesse artiklis 14 sätestatud nõudeid.
4. Komisjon võtab lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusakti vastu 31. detsembriks 2020, et tagada selle muutmine kohaldatavaks 31. detsembriks 2021.

Artikkel 7

Oluline panus kliimamuutustega kohanemisse

1. Majandustegevusala loetakse kliimamuutustega kohanemisse oluliselt panustavaks järgmistel juhtudel:
 - a) majandustegevusala hõlmab kohanemislahendusi, mis kas vähendavad oluliselt praeguse ja eeldatava tulevase kliima kahjuliku mõju ohtu või kahjulikku mõju sellele majandustegevusalale, suurendamata teistele inimestele, loodusele ja varadele avalduva kahjuliku mõju ohtu; või kui
 - b) majandustegevusala pakub kohanemislahendusi, mis lisaks artiklis 11a sätestatud tingimustele aitavad olulisel määral kaasa praeguse ja eeldatava tulevase kliima kahjuliku mõju ohu vältimisele või vähendamisele või vähendavad oluliselt selle kahjulikku mõju teistele inimestele, loodusele või varadele, suurendamata seejuures teistele inimestele, loodusele ja varadele avalduva kahjuliku mõju ohtu.
- 1a. Lõike 1 punktis a osutatud kohanemislahenduste hindamisel ja prioriseerimisel kasutatakse parimaid olemasolevaid kliimaprognoose ning nendega välditakse või vähendatakse vähemalt järgmist:
 - a) kliimamuutuste koha- ja kontekstispetsiifiline kahjulik mõju majandustegevusalale; või
 - b) kliimamuutuste võimalik kahjulik mõju loodus- või tehiskeskkonnale, kus majandustegevus toimub;

- c) mis tahes eespool nimetatud võimaldamine kooskõlas artikliga 11a.
2. Enne teises lõigus osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist kogub komisjon platvormilt kõik vajalikud eksperditeadmised tehniliste sõelumiskriteeriumide kohta.
- Komisjon võtab kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusaktid, et:
- a) täiendada lõikeid 1 ja 1a, et kehtestada tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, millistel tingimustel saab käesoleva määruse kohaldamisel lugeda konkreetset majandustegevusala kliimamuutustega kohanemisse oluliselt panustavaks;
- b) täiendada artiklit 12, et kehtestada iga asjaomase keskkonnaeesmärgi jaoks tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, kas majandustegevusala, mille jaoks sõelumiskriteeriumid on käesoleva lõike punkti a kohaselt kehtestatud, saab käesoleva määruse alusel lugeda neist eesmärkidest ühe või mitme saavutamist oluliselt kahjustavaks.
3. Komisjon kehtestab käesoleva artikli lõikes 2 osutatud tehnilised sõelumiskriteeriumid ühe delegeeritud õigusaktiga, võttes arvesse artiklis 14 sätestatud nõudeid.
4. Komisjon võtab lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusakti vastu 31. detsembriks 2020, et tagada selle muutmine kohaldatavaks 31. detsembriks 2021.

Artikkel 8

Oluline panus vee- ja mereressursside kestlikku kasutamisse ja kaitsesse

1. Majandustegevusala loetakse vee- ja mereressursside kestlikku kasutamisse ja kaitsesse oluliselt panustavaks, kui see tegevusala aitab oluliselt kaasa veekogude, sealhulgas pinna- ja põhjaveekogude hea seisundi saavutamisele või nende seisundi halvenemise ärahoidmisele, kui need on juba heas seisundis, või mereala hea keskkonnaseisundi saavutamisele või selle seisundi halvenemise ärahoidmisele, kui see on juba heas keskkonnaseisundis, ühel järgmistest viisidest:

- a) kaitseb keskkonda asula- ja tööstusreovee heite, sealhulgas uute murettekitavate saasteainete, nagu farmaatsiatooted ja mikroplast, kahjuliku mõju eest, muu hulgas tagades asula- ja tööstusreovee piisava kogumise, puhastamise ja ärajuhtimise;
- b) kaitseb inimeste tervist olmevee mis tahes saastumise kahjuliku mõju eest, tagades, et see ei sisalda mikroorganisme, parasiite ega aineid, mis võivad ohustada inimeste tervist, ning suurendab puhta joogivee kättesaadavust kodanike jaoks;
- d) parandab veemajandamist ja veekasutuse tõhusust, sealhulgas kaitseb veeökosüsteeme ja parandab nende seisundit, edendab vee kestlikku kasutamist, tuginedes olemasolevate veevarude pikaajalisele kaitsele, sealhulgas kasutades selliseid meetmeid nagu vee taaskasutamine, tagades pinna- ja põhjavette juhitava saasteheite järkjärgulise vähendamise või aidates kaasa ülejutuste ja põudade mõju leevendamisele, või võtab mis tahes muid meetmeid, mis kaitsevad või parandavad veekogude kvalitatiivset ja kvantitatiivset seisundit;
- e) tagab mere ökosüsteemi teenuste kestliku kasutamise või panustab mereala heasse keskkonnaseisundisse, sealhulgas kaitstes, säilitades või taastades merekeskkonda ning vältides ja vähendades heidet merekeskkonda;
- f) võimaldab mis tahes eespool nimetatut kooskõlas artikliga 11a.

2. Enne teises lõigus osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist kogub komisjon platvormilt kõik vajalikud eksperditeadmised tehniliste sõelumiskriteeriumide kohta.

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusaktid, et:

- a) täiendada lõiget 1, et kehtestada tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, millistel tingimustel saab käesoleva määruse kohaldamisel lugeda konkreetset majandustegevusala vee- ja mereressursside kestlikku kasutamisse ja kaitseksse oluliselt panustavaks;

b) täiendada artiklit 12, et kehtestada iga asjaomase keskkonnanäesmärgi jaoks tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, kas majandustegevusala, mille jaoks sõelumiskriteeriumid on käesoleva lõike punkti a kohaselt kehtestatud, saab käesoleva määruse alusel lugeda neist eesmärkidest ühe või mitme saavutamist oluliselt kahjustavaks.

3. Komisjon kehtestab käesoleva artikli lõikes 2 osutatud tehnilised sõelumiskriteeriumid ühe delegeeritud õigusaktiga, võttes arvesse artiklis 14 sätestatud nõudeid.

4. Komisjon võtab lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusakti vastu 31. detsembriks 2021, et tagada selle muutumine kohaldatavaks 31. detsembriks 2022.

Artikkel 9

Oluline panustamine ringmajandusse

1. Majandustegevusala loetakse ringmajandusele, sealhulgas jäätmetekke vältimisele ning jäätmete korduskasutusele ja ringlussevõtule üleminekusse oluliselt panustavaks, kui kõnealune tegevusala aitab oluliselt kaasa nimetatud keskkonnanäesmärgi saavutamisele mõnel järgmistest viisidest:

a) parandab loodusvarade, sealhulgas kestlikult hangitud biotooraine ja muude toorainete kasutamise tõhusust tootmises, sealhulgas

i) vähendades esmaste toorainete kasutamist või suurendades kõrvalsaaduste ja teisese toorme kasutamist ning

ii) kasutades ressursi- ja energiatõhususe meetmeid;

b) suurendab toodete vastupidavust, parandatavust, uuendatavust või korduskasutatavust, eelkõige kavandamis- ja tootmistegevuses;

c) suurendab toodete, sealhulgas toodetes sisalduvate üksikmaterjalide ringlussevõetavust, muu hulgas ringlussevõtukõlbmatute toodete ja materjalide asendamise või kasutamise vähendamise teel, eelkõige kavandamis- ja tootmistegevuses;

- d) vähendab märkimisväärselt ohtlike ainete sisaldust ja asendab väga ohtlikud ained materjalides ja toodetes kogu nende olelusringi jooksul kooskõlas liidu õiguses sätestatud eesmärkidega, sealhulgas asendades sellised ained ohutumate alternatiividega ja tagades jälgitavuse;
- e) pikendab toodete kasutusiga, muu hulgas korduskasutamise, pika kasutusaja kavandamise, uue kasutusotstarbe andmise, demonteerimise, ümbertöötlemise, uuendamise ja jagamise abil;
- f) suurendab teise toorme kasutamist ja parandab selle kvaliteeti, sealhulgas jäätmete kvaliteetse ringlussevõtu abil;
- g) väldib või vähendab jäätmeteket, sealhulgas mineraalide kaevandamisel ning hoonete ehitamisel ja lammutamisel;
- h) parandab jäätmete korduskasutuse ja ringlussevõtu ettevalmistamist;
- ha) tõhustab jäätmetekke vältimiseks ning korduskasutuse ja ringlussevõtu ettevalmistamiseks vajaliku jäätmekäitlustaristu arendamist, tagades samal ajal, et taaskasutusse võetud materjalid võetakse tootmises ringlusse kvaliteetse teise toormena, vältides väärtust kahandavat ümbertöötlust;
- i) minimeerib jäätmete põletamist ja väldib kõrvaldamist (sealhulgas prügilasse ladestamist) kooskõlas jäätmehierarhia põhimõtetega;
- j) väldib ja vähendab prahi teket;
- kb) võimaldab mis tahes eespool nimetatut kooskõlas artikliga 11a.

2. Enne teise lõiguse osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist kogub komisjon platvormilt kõik vajalikud eksperditeadmised tehniliste sõelumiskriteeriumide kohta.

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusaktid, et:

- a) täiendada lõiget 1, et kehtestada tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, millistel tingimustel saab käesoleva määruse kohaldamisel lugeda konkreetset majandustegevusala ringluspõhisemale majandusele üleminekusse oluliselt panustavaks;
 - b) täiendada artiklit 12, et kehtestada iga asjaomase keskkonnanäesmärgi jaoks tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, kas majandustegevusala, mille jaoks sõelumiskriteeriumid on käesoleva lõike punkti a kohaselt kehtestatud, saab käesoleva määruse alusel lugeda neist eesmärkidest ühe või mitme saavutamist oluliselt kahjustavaks.
3. Komisjon kehtestab käesoleva artikli lõikes 2 osutatud tehnilised sõelumiskriteeriumid ühe delegeeritud õigusaktiga, võttes arvesse artiklis 14 sätestatud nõudeid.
4. Komisjon võtab lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusakti vastu 31. detsembriks 2021, et tagada selle muutumine kohaldatavaks 31. detsembriks 2022.

Artikkel 10

Oluline panus saastuse vältimisse ja tõrjesse

1. Majandustegevusala loetakse saastuse vältimisse ja tõrjesse oluliselt panustavaks, kui see tegevusala annab olulise panuse keskkonna kaitsmisse saastuse eest mõnel järgmistest viisidest:
- a) väldib või, kui see ei ole teostatav, vähendab muu saaste kui kasvuhoonegaaside heidet õhku, vette või pinnasesse;
 - b) parandab õhu, vee või mulla kvaliteeti piirkondades, kus toimub majandustegevus, minimeerides samas negatiivset mõju ja riske inimeste tervisele ja keskkonnale;
 - c) väldib või minimeerib kemikaalide tootmise, kasutamise ja kõrvaldamise kahjulikke mõjusid inimeste tervisele ja keskkonnale;

- d) koristab prügi ja puhastab muust saastusest.
 - e) võimaldab mis tahes eespool nimetatut kooskõlas artikliga 11a.
2. Enne teises lõigus osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist kogub komisjon platvormilt kõik vajalikud eksperditeadmised tehniliste sõelumiskriteeriumide kohta.
- Komisjon võtab kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusaktid, et:
- a) täiendada lõiget 1, et kehtestada tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, millistel tingimustel saab käesoleva määruse kohaldamisel lugeda konkreetset majandustegevusala saastuse vältimisse ja tõrjesse oluliselt panustavaks;
 - b) täiendada artiklit 12, et kehtestada iga asjaomase keskkonnanäesmärgi jaoks tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, kas majandustegevusala, mille jaoks sõelumiskriteeriumid on käesoleva lõike punkti a kohaselt kehtestatud, saab käesoleva määruse alusel lugeda neist eesmärkidest ühe või mitme saavutamist oluliselt kahjustavaks.
3. Komisjon kehtestab käesoleva artikli lõikes 2 osutatud tehnilised sõelumiskriteeriumid ühe delegeeritud õigusaktiga, võttes arvesse artiklis 14 sätestatud nõudeid.
4. Komisjon võtab lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusakti vastu 31. detsembriks 2021, et tagada selle muutumine kohaldatavaks 31. detsembriks 2022.

Artikkel 11

Oluline panus elurikkuse ja ökosüsteemide kaitsele ja taastamisele

1. Käesoleva määruse kohaldamisel loetakse majandustegevusala elurikkuse ja ökosüsteemide kaitsele ja taastamisele oluliselt panustavaks, kui kõnealune tegevusala aitab oluliselt kaasa elurikkuse kaitsele, säilitamisele või taastamisele ning ökosüsteemide hea seisundi saavutamisele või juba heas seisundis ökosüsteemide kaitsmisele mis tahes järgmisel viisil:

- a) säilitab loodust ja elurikkust, mis hõlmab looduslike ja poollooduslike elupaikade ja liikide soodsa kaitsestaatuse saavutamist või nende seisundi halvenemise ärahoidmist, kui need on juba soodsas seisundis, maismaa-, mere- ja veeökosüsteemide kaitsmist ja taastamist, et parandada nende seisundit ja suurendada nende teenuseosutamisevõimet;
- b) kasutab ja majandab maad kestlikult, mis hõlmab mulla elurikkuse piisavat kaitset, mulla degradeerumise neutraalsust ja saastatud alade tervendamist;
- c) järgib kestlikke põllumajandustavasid, sealhulgas neid, mis aitavad kaasa elurikkuse suurendamisele või mulla ja muude ökosüsteemide degradeerumise, metsade hävitamise ja elupaikade kadumise peatamisele või ärahoidmisele;
- d) majandab metsa kestlikult, mis hõlmab metsade ja metsamaa majandamise tavasid ja kasutamist viisil, mis aitab suurendada elurikkust või peatada või ära hoida ökosüsteemide seisundi halvenemist, metsade hävitamist ja elupaikade kadumist;
- da) võimaldab mis tahes eespool nimetatut kooskõlas artikliga 11a.

2. Enne teises lõigus osutatud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist kogub komisjon platvormilt kõik vajalikud eksperditeadmised tehniliste sõelumiskriteeriumide kohta.

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 16 vastu delegeeritud õigusaktid, et:

a) täiendada lõiget 1, et kehtestada tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, millistel tingimustel saab käesoleva määruse kohaldamisel lugeda konkreetset majandustegevusala elurikkuse ja ökosüsteemide kaitseks ja taastamiseks oluliselt panustavaks;

b) täiendada artiklit 12, et kehtestada iga asjaomase keskkonnanäesmärgi jaoks tehnilised sõelumiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, kas majandustegevusala, mille jaoks sõelumiskriteeriumid on käesoleva lõike punkti a kohaselt kehtestatud, saab käesoleva määruse alusel lugeda neist eesmärkidest ühe või mitme saavutamist oluliselt kahjustavaks.

3. Komisjon kehtestab käesoleva artikli lõikes 2 osutatud tehnilised sõelumiskriteeriumid ühe delegeeritud õigusaktiga, võttes arvesse artiklis 14 sätestatud nõudeid.

4. Komisjon võtab lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusakti vastu 31. detsembriks 2021, et tagada selle muutumine kohaldatavaks 31. detsembriks 2022.

Artikkel 11a

Toetavad tegevusalad

Majandustegevusala loetakse ühe või mitme artiklis 5 sätestatud keskkonnanäesmärgi saavutamise oluliselt panustavaks, võimaldades otseselt muudel tegevusaladel anda olulise panuse ühe või mitme nimetatud eesmärgi saavutamise, ja kui kõnealune tegevusala:

- a) ei põhjusta sõltuvust varadest, mis kahjustavad pikaajalisi keskkonnanäesmärke, võttes arvesse nende varade majanduslikku eluiga;
- b) avaldab olulusringi kaalutluste alusel olulist positiivset keskkonnamõju.

Artikkel 12

Oluline kahju keskkonnanäesmärkide saavutamisele

Artikli 3 punkti b kohaldamisel, võttes arvesse majandustegevusala pakutavate toodete ja teenuste olulusringi, sealhulgas olemasolevatest olulusringi hindamistest saadud tõendeid, loetakse, et kõnealune majandustegevusala kahjustab oluliselt:

- a) kliimamuutuste leevendamist, kui see tegevusala põhjustab olulist kasvuhoonegaaside heidet;
- b) kliimamuutustega kohanemist, kui see tegevusala põhjustab praeguse ja eeldatava tulevase kliima kahjuliku mõju suurenemist endale või teistele inimestele, loodusele ja varadele;
- c) vee- ja mereressursside kestlikku kasutamist ja kaitset, kui see tegevusala kahjustab veekogude, sealhulgas pinna- ja põhjavee head seisundit või, kui see on asjakohane, head ökoloogilist potentsiaali, või mereala head keskkonnaseisundit;
- d) ringmajandust, mis hõlmab jäätmetekke vältimist ja jäätmete ringlussevõttu, kui see tegevusala põhjustab toodete olulusringi ühes või mitmes etapis olulist ebatõhusust materjalide kasutamisel ning selliste loodusvarade nagu mittetaastuvate energiaallikate, toorainete, vee ja pinnase otsesel või kaudsel kasutamisel, sealhulgas toodete vastupidavuse, parandatavuse, uuendatavuse, korduskasutatavuse või ringlussevõetavuse osas; või kui see tegevusala suurendab oluliselt jäätmete teket, põletamist või kõrvaldamist, välja arvatud ringlussevõetamatute ohtlike jäätmete põletamine, või kui jäätmete pikaajaline kõrvaldamine võib oluliselt ja pikaajaliselt kahjustada keskkonda;

- e) saastuse vältimist ja tõrjet, kui see tegevusala põhjustab õhku, vette ja pinnasesse juhitava saasteheite olulist suurenemist võrreldes enne selle tegevuse alustamist valitsenud olukorraga;
- f) elurikkuse ja ökosüsteemide kaitset ja taastamist, kui see tegevusala kahjustab märkimisväärselt ökosüsteemide head seisundit ja vastupidavust või kui see tegevusala kahjustab elupaikade ja liikide, sealhulgas ühenduse tähtsusega liikide kaitsestaatust.
- 1a. Majandustegevusala hindamisel kriteeriumide a–f alusel võetakse arvesse tegevusala enda keskkonnamõju ning tegevusala kaudu pakutavate toodete ja teenuste keskkonnamõju kogu nende olelusringi jooksul, eelkõige arvestades nende tootmist, kasutamist ja olelusringi lõppu.

Artikkel 13

Minimaalsed kaitsemeetmed

Artikli 3 punktis c osutatud minimaalsed kaitsemeetmed on menetlused, mida majandustegevusalal tegutsev ettevõtja rakendab selleks, et tagada kooskõla OECD suunistega rahvusvahelistele ettevõtjatele ning ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtetega, sealhulgas ILO tööalaste aluspõhimõtete ja põhiõiguste deklaratsioonis, ILO kaheksas põhikonventsioonis ning rahvusvahelises inimõiguste koodeksis sätestatud põhimõtete ja õigustega.

Artikli 3 punktis c osutatud minimaalsete kaitsemeetmete järgimiseks vajalike menetluste rakendamisel järgivad ettevõtjad määruse 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris) artikli 2 lõikes 17 osutatud põhimõtet „ei kahjusta oluliselt“.

Artikkel 14

Tehnilistele sõelumiskriteeriumidele esitatavad nõuded

1. Artikli 6 lõike 2, artikli 7 lõike 2, artikli 8 lõike 2, artikli 9 lõike 2, artikli 10 lõike 2 ja artikli 11 lõike 2 kohaselt vastuvõetud tehnilised sõelumiskriteeriumid peavad vastama järgmistele nõuetele:
 - a) tegema kindlaks kõige asjakohasemad võimalikud panused konkreetse keskkonnanäesmärgi saavutamisse, järgides samal ajal tehnoloogilise neutraalsuse põhimõtet, võttes arvesse konkreetse majandustegevusala lühi- ja pikaajalist mõju;
 - b) esitama konkreetsed miinimumnõuded, mis tuleb täita, et vältida märkimisväärset kahju kõigi asjakohaste keskkonnanäesmärkide saavutamisele, võttes arvesse konkreetse majandustegevusala lühi- ja pikaajalist mõju;
 - c) olema kvantitatiivsed ja sisaldama piirmäärasid nii palju kui võimalik ning olema muus osas kvalitatiivsed;
 - d) kui see on asjakohane, lähtuma liidu märgistus- ja sertifitseerimiskavadest, liidu ökoloogilise jalajälje hindamise metoodikast ja liidu statistilise klassifitseerimise süsteemidest ning võtma arvesse asjaomaseid kehtivaid liidu õigusakte;
 - da) kasutama määruse 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris) artikli 4 lõikes 6 osutatud kestlikkusnäitajaid niivõrd, kuivõrd see on võimalik;
 - e) põhinema veenvatel teaduslikel tõenditel ja ELi toimimise lepingu artiklis 191 sätestatud ettevaatuspõhimõttel;
 - f) võtma arvesse olelusringi, sealhulgas olemasolevatest olelusringi hindamistest saadud tõendeid, arvestades majandustegevusala enda ja selle majandustegevusala pakutavate toodete ja teenuste keskkonnamõju, eelkõige arvestades nende tootmist, kasutamist ja olelusringi lõppu;

g) võtma arvesse majandustegevusala laadi ja ulatust, sealhulgas järgmist:

i) kas tegemist on artiklis 11a osutatud toetava tegevusalaga;

ii) kas tegemist on artikli 6 lõikes 1a osutatud üleminekutegevusalaga;

vajaduse korral selgelt märkida, kas majandustegevusala kuulub ühte punktides i ja ii osutatud kategooriatest;

h) võtma arvesse kestlikumale majandusele ülemineku võimalikku turumõju, sealhulgas riski, et teatavad varad muutuvad selle tulemusena kasutuskõlbmatuks, ning samuti kestlike investeeringute jaoks vastuoluliste stiimulite loomise riski;

i) hõlmama kõiki konkreetse sektori asjaomaseid majandustegevusalasid ja tagama, et kui need tegevusalad annavad käesoleva määruse artiklis 5 sätestatud ühe või mitme keskkonnaeesmärgi saavutamisse võrdväärse panuse, koheldaks neid võrdselt, et vältida konkurentsimoonutusi turul;

j) olema lihtsasti kasutatavad ja kehtestatud sellisena, et need hõlbustaksid kõnealuste kriteeriumide täitmise kontrolli.

2. Lõikes 1 osutatud tehniliste sõelumiskriteeriumide hulka peavad kuuluma ka kriteeriumid tegevusalade jaoks, mis on seotud üleminekuga puhtale energiale kooskõlas viisiga, kuidas piirata temperatuuri tõusu 1,5 °C-ni võrreldes tööstusrevolutsioonieelse tasemega, ning eelkõige energiatõhususe ja taastuvenergiaga, niivõrd kui need annavad olulise panuse mõne keskkonnaeesmärgi saavutamisse.

2a. Lõikes 1 osutatud tehniliste sõelumiskriteeriumitega tagatakse, et tahkeid fossiilkütuseid kasutavat elektrienergiatootmist ei loeta keskkonnakestlikuks majandustegevusalaks.

3. Lõikes 1 osutatud tehniliste sõelumiskriteeriumide hulka peavad kuuluma ka kriteeriumid tegevusalade jaoks, mis on seotud üleminekuga puhtale või kliimaneutraalsele liikuvusele, sealhulgas üleminekuga teistele transpordiliikidele, ning tõhususmeetmete ja alternatiivkütustega, niivõrd kui need annavad olulise panuse mõne keskkonnaeesmärgi saavutamisse.

4. Komisjon vaatab lõikes 1 osutatud tehnilised sõelumiskriteeriumid korrapäraselt läbi ja muudab käesoleva määruse kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakte vastavuses teaduse ja tehnika arenguga, kui see on asjakohane.

Sellega seoses hindab komisjon enne delegeeritud õigusakti muutmist või asendamist kõnealuste kriteeriumide rakendamist, võttes arvesse tulemusi, mis finantsturu osalised on saanud nende kohaldamisel, ja nende mõju kapitaliturgudele, sealhulgas investeringute suunamist kestlikesse majandustegevusaladesse.

Tagamaks artikli 6 lõikes 1a osutatud majandustegevusalade puhul tegelik üleminek kooskõlas kliimaneutraalse majandusega, vaatab komisjon kõnealuste tegevusalade tehnilised sõelumiskriteeriumid läbi vähemalt iga 3 aasta järel ning muudab vajaduse korral käesoleva määruse kohaselt vastu võetud artikli 6 lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusakti, võttes arvesse teaduse ja tehnika arengut.

Artikkel 15

Kestliku rahastuse platvorm

1. Komisjon loob kestliku rahastuse platvormi. Sinna kuuluvad tasakaalustatud viisil järgmised rühmad:

a) järgmiste organisatsioonide esindajad:

- i) Euroopa Keskkonnaamet;
- ii) Euroopa järelevalveasutused;
- iii) Euroopa Investeerimispank ja Euroopa Investeerimisfond;
- iiia) Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet;

b) eksperdid, kes esindavad asjaomaseid erasektori sidusrühmi, sealhulgas asjaomaseid tööstusharusid esindavad finantsturu ja finantsturuvälised osalised ning ärisektorid, ning eksperdid, kellel on eksperditeadmised arvestuses ja aruandluses;

ba) kodanikuühiskonda esindavad eksperdid, sealhulgas need, kellel on eksperditeadmised keskkonnavalastes, sotsiaalvaldkonna, töö ja juhtimise valdkonna küsimustes.

c) isikuliselt nimetatud eksperdid, kellel on tõendatud teadmised ja kogemused käesoleva määrusega hõlmatud valdkondades;

d) teadusringkondi, sealhulgas ülikoole, uurimisinstituute ja teadusorganisatsioone esindavad eksperdid, sealhulgas ülemaailmsete eksperditeadmistega eksperdid;

2. Jätkusuutliku rahastuse platvorm teeb järgmist:

a) nõustab komisjoni artiklis 14 osutatud tehniliste sõelumiskriteeriumide ja nende kriteeriumide võimaliku ajakohastamisvajaduse küsimuses;

b) analüüsib tehniliste sõelumiskriteeriumide mõju nende võimaliku kulukuse ja nende rakendamisest saadava kasu seisukohalt;

c) aitab komisjonil analüüsida sidusrühmade taotlusi konkreetse majandustegevusala tehniliste sõelumiskriteeriumide väljatöötamiseks või läbivaatamiseks;

da) nõustab vajaduse korral komisjoni seoses kestlikkusega seotud raamatupidamistavade ja aruandlusstandardite võimaliku rolliga tehniliste sõelumiskriteeriumide kohaldamise toetamisel;

e) jälgib ELi ja liikmesriikide tasandi suundumusi seoses kapitalivoogude liikumisega kestlikesse investeeringutesse ning annab sellest regulaarselt aru komisjonile;

ea) nõustab komisjoni seoses võimaliku vajadusega töötada välja täiendavad meetmed andmete kättesaadavuse ja kvaliteedi parandamiseks;

eea) nõustab komisjoni seoses tehniliste sõelumiskriteeriumide kasutatavusega, võttes arvesse põhjendamatu halduskoormuse vältimise eesmärki;

f) nõustab komisjoni seoses käesoleva määruse muutmise vajadusega;

fa) nõustab komisjoni seoses kestliku rahanduspoliitika hindamise ja arendamisega, sealhulgas poliitika sidususe küsimustes;

fb) nõustab komisjoni seoses muude kestlikkuseesmärkide, sealhulgas sotsiaalsete eesmärkidega;

h) nõustab komisjoni seoses artikli 13 toimimise ja võimaliku vajadusega selle nõudeid täiendada.

2a. Platvorm võtab arvesse sidusrühmade erinevaid seisukohti.

3. Kestliku rahastuse platvormi juhib komisjon ja platvorm luuakse kooskõlas komisjoni eksperdirühmade loomist ja tegevust reguleerivate horisontaalsete eeskirjadega. Sellega seoses võib komisjon kutsuda vastavalt vajadusele osalema eriteadmistega eksperte.

4. Platvorm peab täitma oma ülesandeid kooskõlas läbipaistvuse põhimõttega. Komisjon avaldab platvormi koosolekute protokollid ja muud asjakohased dokumendid komisjoni veebisaidil.

5. Kui finantsturu osalised leiavad, et majandustegevusala, mis ei vasta käesoleva määruse kohaselt kehtestatud tehnilistele sõelumiskriteeriumidele või mille jaoks ei ole selliseid tehnilisi sõelumiskriteeriume veel kehtestatud, tuleks lugeda keskkonnakestlikuks, võivad nad sellest teatada kestliku rahastuse platvormile.

Artikkel 15a
Pädevad asutused

1. Liikmesriigid tagavad, et määruse 2019/2088 (mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris) kohaselt määratud pädevad asutused jälgivad finantsturu osaliste vastavust käesoleva määruse artiklis 4alfa, 4beeta ja 4gamma sätestatud nõuetele. Kõikidel pädevatel asutustel on kõik järelevalve- ja uurimisvolitused, mis on vajalikud nende käesoleva määruse kohaste ülesannete täitmiseks.
2. Käesoleva määruse kohaldamisel teevad kõik pädevad asutused üksteisega koostööd ning annavad põhjendamatut viivitusteta üksteisele teavet, mida nad vajavad käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmiseks.

Artikkel 15b
Meetmed ja karistused

Liikmesriigid kehtestavad normid meetmete ja karistuste kohta artiklite 4alfa, 4beeta ja 4gamma sätete rikkumise puhul. Kehtestatud meetmed ja karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 16

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 4delta lõikes 3, artikli 6 lõikes 2, artikli 7 lõikes 2, artikli 8 lõikes 2, artikli 9 lõikes 2, artikli 10 lõikes 2 ja artikli 11 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates [käesoleva määruse jõustumise kuupäev].
3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad lõikes 2 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Komisjon kogub kõik vajalikud eksperditeadmised enne delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist ja nende väljatöötamise ajal, sealhulgas artiklis 16b osutatud liikmesriikide kestliku rahastuse eksperdirühmaga (liikmesriikide eksperdirühm) konsulteerimise teel. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist tegutseb komisjon kooskõlas põhimõtete ja menetlustega, mis on sätestatud 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 4 lõike 3, artikli 6 lõike 2, artikli 7 lõike 2, artikli 8 lõike 2, artikli 9 lõike 2, artikli 10 lõike 2 ja artikli 11 lõike 2 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole nelja kuu jooksul pärast õigusakti Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatavakstegemist esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 16b

Liikmesriikide eksperdirühm

1. Liikmesriikide kestliku rahastuse eksperdirühm (edaspidi „liikmesriikide eksperdirühm“) nõustab komisjoni tehniliste sõelumiskriteeriumide ja artiklis 15 osutatud platvormi lähenemisviisi asjakohasuse osas seoses kriteeriumide väljatöötamisega vastavalt artiklile 14.
2. Komisjon teavitab liikmesriike eksperdirühma koosolekute kaudu, et hõlbustada liikmesriikide ja komisjoni vahelist õigeaegset arvamustevahetust, eelkõige seoses platvormi peamiste väljunditega, nagu uued sõelumiskriteeriumid või nende olulised uuendused või aruannete projektid.

Artikkel 16c

Määruse 2019/2088 (avalikustamise määrus) muudatused

Määrust 2019/2088 (avalikustamise määrus) muudetakse järgmiselt.

Artikkel 2

„uus 2. Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitee kaudu välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada teabe esitusviisi ja sisu üksikasju seoses artikli 2 punktis 17 osutatud põhimõttega „ei kahjusta oluliselt“, mis on kooskõlas artikli 4 lõigetes 6 ja 7 osutatud kahjuliku mõjuga seotud näitajate sisu, meetodite ja näitajate esitusviisiga.

Euroopa järelevalveasutused esitavad esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 1. detsembriks 2020.

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 8

Keskkonnaalaste või sotsiaalsete omaduste edendamise läbipaistvus lepingueelse teabe esitamisel

„uus 2a. Kui finantsturu osalised teevad kättesaadavaks finantstoote, nagu on osutatud taksonoomiat käsitleva määruse artiklis 4beeta, lisavad nad artikli 6 lõigete 1 ja 3 kohaselt avalikustatavale teabele taksonoomiat käsitleva määruse artikli 4beeta kohase teabe.“

„uus 4. Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitees välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada käesoleva määruse uue artikli 2a kohaselt avalikustatava teabe esitamise üksikasjad ja sisu.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel võtavad Euroopa järelevalveasutused arvesse eri liiki finantstooteid, nende omadusi ja nendevahelisi erinevusi ning eesmärgi saavutada teabe täpne, õiglane, selge, mitteeksitav, lihtne ja kokkuvõtlik esitamine, ning selle eesmärgi saavutamiseks vajaduse korral muudavad lõikes 3 osutatud regulatiivseid tehnilisi standardeid. Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudes võetakse arvesse taksonoomiat käsitleva määruse artikli 18 lõike 2 punktides a ja b osutatud kohaldamiskuupäevi seoses kõnealuse määruse artiklis 5 osutatud keskkonnaeesmärkidega.

Euroopa järelevalveasutused esitavad käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile taksonoomiat käsitleva määruse artikli 5 lõigetes 1 ja 2 osutatud keskkonnaeesmärkide kohta 1. juuniks 2021 ning taksonoomiat käsitleva määruse artikli 5 lõigetes 3, 4, 5 ja 6 osutatud keskkonnaeesmärkide kohta 1. juuniks 2022.

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 9

Kestlike investeeringute läbipaistvus lepingueelses teabes

„uus 2a. Finantsturu osalised lisavad artikli 6 lõigete 1 ja 3 kohaselt avalikustatavale teabele taksonoomiat käsitleva määruse artikli 4alfa kohase teabe.“

„uus 6. Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitees välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada käesoleva määruse uue artikli 2a kohaselt avalikustatava teabe esitamise üksikasjad ja sisu.

Käesolev lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel võtavad Euroopa järelevalveasutused arvesse eri liiki finantstooteid, nende lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud eesmärgi ja nendevahelisi erinevusi ning eesmärgi saavutada teabe täpne, õiglane, selge, mitteeksitav, lihtne ja kokkuvõtlik esitamine, ning selle eesmärgi saavutamiseks vajaduse korral muudavad lõikes 5 osutatud regulatiivseid tehnilisi standardeid. Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudes võetakse arvesse taksonoomiat käsitleva määruse artikli 18 lõike 2 punktides a ja b osutatud kohaldamiskuupäevi seoses kõnealuse määruse artiklis 5 osutatud keskkonnanäesmärkidega.

Euroopa järelevalveasutused esitavad käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile taksonoomiat käsitleva määruse artikli 5 lõigetes 1 ja 2 osutatud keskkonnaeesmärkide kohta 1. juuniks 2021 ning taksonoomiat käsitleva määruse artikli 5 lõigetes 3, 4, 5 ja 6 osutatud keskkonnaeesmärkide kohta 1. juuniks 2022.

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 11

Keskkonnaalaste või sotsiaalsete omaduste edendamise ja jätkusuutlike investeeringute läbipaistvus
periodilistes aruannetes

„uue artikli 11 lõike 1 punkt c finantstoote puhul, mille suhtes kohaldatakse taksonoomiat käsitleva määruse artiklit 4alfa, kõnealuse määruse artikli 4alfa kohane teave;

uue artikli 11 lõike 1 punkt d finantstoote puhul, mille suhtes kohaldatakse taksonoomiat käsitleva määruse artiklit 4beeta, kõnealuse määruse artikli 4beeta kohane teave;

„uus 5. Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitees välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada käesoleva määruse uue artikli 11 lõike 1 punktide c ja d kohaselt avalikustatava teabe esitamise üksikasjad ja sisu.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude väljatöötamisel võtavad Euroopa järelevalveasutused arvesse eri liiki finantstooteid, nende omadusi ja eesmärges ning nendevahelisi erinevusi, ja vajaduse korral muudavad lõikes 4 osutatud regulatiivseid tehnilisi standardeid. Regulasiivsete tehniliste standardite eelnõudes võetakse arvesse taksonoomiat käsitleva määruse artikli 18 lõike 2 punktides a ja b osutatud kohaldamiskuupäevi seoses kõnealuse määruse artiklis 5 osutatud keskkonnanäesmärkidega. Euroopa järelevalveasutused ajakohastavad regulatiivseid tehnilisi standardeid, võttes arvesse õiguslikke muudatusi ja tehnika arengut.

Euroopa järelevalveasutused esitavad käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile taksonoomiat käsitleva määruse artikli 5 lõigetes 1 ja 2 osutatud keskkonnanäesmärkide kohta 1. juuniks 2021 ning taksonoomiat käsitleva määruse artikli 5 lõigetes 3, 4, 5 ja 6 osutatud keskkonnanäesmärkide kohta 1. juuniks 2022.

Komisjonile antakse õigus käesolevat määrust täiendada, võttes vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14, määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitega 10–14.

III peatükk

Lõppsätted

Artikkel 17

Läbivaatamine

Komisjon avaldab aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta [kaks aastat pärast jõustumist] ja seejärel iga kolme aasta tagant. Nimetatud aruanne sisaldab järgmist:

- a) käesoleva määruse rakendamisel seoses keskkonnakestlike majandustegevusalade tehniliste sõelumiskriteeriumide väljatöötamisega tehtud edusammud;
- b) võimalik vajadus vaadata läbi ja täiendada käesolevas määruses sätestatud kriteeriume, mille alusel saab majandustegevusala liigitada keskkonnakestlikuks;
- c) keskkonnakestliku investeeringu mõiste kasutamine liidu õiguses ja liikmesriigi tasandil, sealhulgas nõutavad sätted, et luua käesolevas määruses sätestatud kriteeriumidele vastavuse kontrollimise mehhanism;
- d) taksonoomia tõhusus erainvesteeringute suunamisel kestlikesse tegevusaladesse, eelkõige seoses kapitalivoogudega, eeskätt omakapitali liikumisega eraettevõtetesse ja muudesse juriidilistesse üksustesse, ühelt poolt käesolevas määruses osutatud finantstoodete kaudu ja teiselt poolt muude kui finantstoodete kaudu, kohaldades tehnilisi sõelumiskriteeriume;

- e) käesolevas määruses osutatud finantsturu osaliste ja investorite juurdepääs äriühinguid ja muid juriidilisi isikuid käsitlevale usaldusväärsele, õigeaegsele ja kontrollitavale teabele ja andmetele, võttes arvesse seonduvat halduskoormust, samuti selliste andmete kontrollimise korrale, mis on vajalik selleks, et määrata kindlaks tehnilistele sõelumiskriteeriumidele vastavuse tase ja tagada nende täitmine, võttes arvesse investeerimisobjekte määruse kohaldamisalas ja sellest väljaspool ning seda mõlemal puhul seoses nii omakapitali kui ka laenukapitaliga;
- f) artiklites 15a ja 15b sätestatud järelevalvesätted.

Komisjon avaldab 31. detsembriks 2021 aruande, milles kirjeldatakse sätteid, mis on vajalikud käesoleva määruse reguleerimisala laiendamiseks, et:

- a) arendada edasi praegust taksonoomiat ja laiendada selle ulatust keskkonnakestlikest majandustegevusaladest kaugemale, et hõlmata majandustegevusalad, millel ei ole olulist mõju keskkonnakestlikkusele, samuti tegevusalad, mis oluliselt kahjustavad keskkonnakestlikkust, ning vaadata läbi ülemineku- ja toetavate tegevusaladega seotud konkreetsete avalikustamismõuete asjakohasus;
- b) hõlmata muid kestlikkuseesmärke, sealhulgas sotsiaalseid eesmärke.

2. Komisjon hindab [2 aastat pärast jõustumist] käesoleva määrusega kehtestatud tehniliste sõelumiskriteeriumide väljatöötamiseks kasutatavate nõuandemenetluste tõhusust.

Artikkel 18
Jõustumine ja kohaldamine

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.
2. Artikleid 4, 4alfa, 4beeta, 4gamma ja 4delta kohaldatakse:
 - a) artikli 5 punktides 1 ja 2 osutatud keskkonnanäesmärkide suhtes alates 31. detsembrist 2021;
 - b) artikli 5 punktides 3–6 osutatud keskkonnanäesmärkide suhtes alates 31. detsembrist 2022.
3. Artikli 4 lõiget 1 ei kohaldata sertifikaatidel põhinevate maksusoodustuste kavade suhtes, mis kehtisid enne, kui jõustub käesolev määrus, milles sätestatakse nõuded finantstoodetele, mille eesmärk on rahastada kestlikke projekte.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

[Koht] ...,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja